

8

ALTERNATIVE

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Ο

ΛΕΥΚΟΣ ΜΑΓΟΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ
ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ
ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡ
Αριθ. 16,81

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ "ΠΡΟΟΔΟΣ",
ΟΔΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 25
—|| ΑΘΗΝΑΙ ||—

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Ὁ σπουδαστὴς τῆς τέχνης τοῦ ταχυδακτυλουργοῦ πρέπει κατ' ἀρχὰς νὰ μάθῃ νὰ ὀμιλῇ εὐχερῶς, νὰ ἐκγυμνασθῇ καλῶς, νὰ εἶνε ψυχραίμιος καὶ νὰ ἔχῃ θάρρος.

Ἡ ἔλλειψις ψυχραιμίας, ταχύτητος κινήσεων καὶ εὐγλωττίας δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τὸν καθένα νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τοῦ κοινοῦ, εἴτε ἐν συναστροφῇ εἴτε ἐν θεάτρῳ.

Προτοῦ προβαίνετε εἰς ἐκτέλεσιν οἰουδήποτε παιγνίου ἐξασκηθῆτε καλῶς κατὰ μόνας εἰς τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Προτιμώτερον νὰ μάθετε καλῶς ἐν καὶ μόνον ἢ νὰ μάθετε τὰ πάντα ἀτελῶς. Ἐπαναλαμβάνετε τα μόνος σας καὶ σχεδιάζετε καταλλήλους λέξεις καὶ φράσεις.

Ἐκτελεῖτε τὰ παίγνια κατὰ πρῶτον πρὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων σας. Οὕτω βαθμηδὸν θὰ ἀποκτήσετε θάρρος.

Σπουδαία προειδοποίησις διὰ τὸν ἀρχάριον εἶνε νὰ μὴ προαναγγέλῃ ποτὲ ἐκεῖνο τὸ ὅποσον σκοπεύει νὰ κάμῃ, διότι ὁ θεατὴς λαμβάνει τὰ μέτρα του καὶ πιθανὸν νὰ μαντεύσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκτέλεσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος.

Ἀποφεύγετε ὅσον σὰς εἶνε δυνατὸν τὴν ἐπανάληψιν τῶν πειραμάτων διότι οἱ θεαταὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἀνακαλύψουν τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον ἐνεργ-

γαίτε. Διὰ νὰ ἀποφύγετε τὴν ἀπαίτησιν ταύτην κά-
μετε ἀμέσως κάτι τι ἄλλο παραπλήσιον.

Ὅμιλεῖτε μὲ τόλμην καὶ πειθῶ. Συνηθίσατε νὰ
ἀλλάσσετε ὀμιλίαν δραττόμενος πάσης εὐκαιρίας, ὅταν
πρόκειται νὰ ἀποφύγετε ἀπαίτησιν μὴ συμφέρουσαν
διὰ τὴν ἐργασίαν σας.

Ἔχετε πάντοτε ἔτοιμα καὶ τακτοποιημένα τὰ
ἐργαλείά σας.

Ἐὰν συμβῆ κανὲν ἀτύχημα εἰς τὰς προπαρα-
σκευάς σας προσπαθήσατε νὰ κάμετε κάτι τι ἄλλο διὰ
νὰ μὴ γελοιοποιηθῆτε.

Ἀλλάσσετε διαρκῶς εἶδη παιγνίων. Οὕτω μετὰ
ἐν πείραμα ταχυδακτυλουργίας ἐκτελεῖτε ἕτερον χη-
μείας ἢ μαντεύσεως ἀριθμῶν, διὰ νὰ παραπλανᾶται ἢ
προσοχὴ τῶν θεατῶν καὶ νὰ μὴ τοὺς δίδετε καιρὸν νὰ
σκεφθῶν καὶ μαντεύσουν τὰ ἐκτελούμενα.

Διὰ κάθε πείραμα μάθετε νὰ ἔχετε προχείρους καὶ
καταλλήλους ἀπαντήσεις δι' ἐρωτήσεις ἅς φαντάζεσθε
ὅτι ἤθελε κάμη κανεὶς φιλοπερίεργος θεατῆς.

Ἡ τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκτελεῖτε τὰ πειρά-
ματα δέον νὰ ἔχη εἰς τὰς πλευράς της μικρὸν ὕψωμα
διὰ νὰ ἐμποδίζεται ὁ θεατῆς ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπῃ τὰς
προπαρασκευάς σας.

Τὸ φῶς δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἀπλετον. Ἐὰν ὅμως
εἶνε τοιοῦτον, προσπαθήσατε νὰ τὸ κάμετε νὰ πίπτῃ
πρὸ τῶν θεατῶν διὰ νὰ μὴ φαίνεται εὐκόλως καὶ κα-
λῶς κάθε σας κίνησις.

**Πῶς νὰ ἀναγινώσκετε ὅ,τι ἔγραψαν πολλοὶ θεα-
ταὶ καίτοι ἐσφράγισαν καλῶς τὰ γραπτά
τῶν ἐντὸς φακέλλου.**

Τὸ παίγιον αὐτὸ προξενεῖ μεγάλην ἐντύπωσιν
καίτοι εἶνε πολὺ εὐκόλον καὶ δὲν χρειάζεται καμμία
προετοιμασία.

Μοιράζετε εἰς τοὺς θεατὰς δεκαπέντε ἕως εἴκοσι
φύλλα λευκοῦ χάρτου καὶ ἀνάλογα φάκελλα. Τὸν
ἀριθμὸν τῶν διανεμομένων τεμαχίων ποικίλλετε κατὰ
βούλησιν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θεατῶν.

Τοὺς λέγετε τότε νὰ γράψουν ὅ,τι θέλουν ἐπὶ τοῦ
χάρτου, ὑπὸ τὸν ὄρον αἱ λέξεις νὰ μὴ εἶνε πολλαί.
Ἐφοῦ γράψουν οἰανδήποτε φράσιν κλείουν τὰ χαρτιά
ἐντὸς τῶν φακέλλων καλῶς καὶ σᾶς τὰ δίδουν.

Τοποθετεῖτε τότε ἕνα φάκελλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
σας, προσποιεῖσθε ὅτι στενοχωρεῖσθε, τεντώνετε τοὺς
μυῶνάς σας, ἀνοικοκλείετε τὰ μάτια σας καὶ τέλος προ-
φέρετε δυνατά. «Τὸ βρήκα ἔχει τὰς λέξεις «Καλημέ-
ρα σας» (ἢ ὅ,τι ἄλλο θέλετε) γιὰ ἅς δοῦμε ἐὰν εἶνε
σωστόν! «Προσποιεῖσθε ὅτι ἀναγινώσκετε καὶ ἐξακο-
λουθεῖτε: «Ἀκριβῶς αὐτὸ γράφει· εὐχαριστῶ αὐτὸν
ποῦ τὸ ἔγραφε.»

Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν συμβαίνει οὕτω. Αἱ λέξεις
τὰς ὁποίας ἰσχυρίσθητε ὅτι ἦσαν γραμμέναι ἦσαν φαν-

ταστικά. Εἶπατε ὅτι ἔγραφεν οὕτω διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀνοίξητε τὸν φάκελλον καὶ νὰ διαβάσετε τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν ἔχουν πράγματι γράψει καὶ ἡ ὁποία ἄς ὑποθέσωμεν ἦτο « πῶς εἴσθε ; ».

Τοποθετεῖτε κατόπιν δεύτερον φάκελλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σας, ἐπαναλαμβάνετε τὰς αὐτὰς περιπέσεις, καὶ ἀπαγγέλετε τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν περιείχεν ὁ πρῶτος φάκελλος ὃν ἀπεσφραγίσατε προηγουμένως ἢτοι « πῶς εἴσθε ; ». Ἀνοίγετε τὸν δεύτερον φάκελλον καὶ λέγετε.

« Καὶ αὐτὸ θρήνα ποῖος τὸ ἔγραψε ; » Φυσικῶς ὁ γράφας καὶ ὅλοι νομίζουν ὅτι ἡ φράσις περιείχετο εἰς τὸν δεύτερον φάκελλον ὃν ἀνοίγετε τώρα, ἐνῶ σεῖς τὴν εἶχατε προηγουμένως μελετήσῃ μὲ τὴν πρώτην ἀποσφραγίσιν. Τὸ πείραμα συνεχίζεται ὑπὸ τὸν ἀκράτητον θαυμασμὸν διὰ τὴν δύναμιν τῆς νοομαντείας σας, ἐνῶ σεῖς δὲν κάμετε ἄλλο ἢ νὰ ἀνοίγετε τοὺς φακέλλους νὰ βλέπετε τί γράφουν καὶ νὰ τὸ ἀναγγέλετε ὅταν ἔχετε τοποθετήσῃ ἕτερον φάκελλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ὅλοι πιστεύουν ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι τὰ ἔγραψαν.

II

Πῶς νὰ θγάξτε νερὸ ἢ ἄρωμα ἀπὸ ἓνα μολύβι τὸν ὁποῖον σᾶς δίδουν.

Καὶ αὐτὸ τὸ παίγνιον ἐξετέλει πρὸ ἐτῶν διάσημο ψευδοφακίρης κατορθώσας νὰ ἐξαπατήσῃ πλείστους ἐπιστήμονας.

Οὗτος ἐζήτει ἀπὸ τοὺς θεατὰς ἓνα μολύβι καὶ παρεκάλει ἓνα ἐξ αὐτῶν νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ νὰ τοῦ κρατήσῃ τὸ χέρι διὰ τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πειράματος. Κατόπιν ἔδιδε τὸ μολύβι πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐδείκνυε τὰς χεῖρας του διὰ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμμία προετοιμασία.

Ἐλάμβανε τότε τὸ μολύβι ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν καὶ τὸ ἔσφιγγε ἐντὸς τῆς παλάμης του. Ταυτοχρόνως ἔλεγεν εἰς τὸ παρευρισκόμενον ἄτομον νὰ κρατήσῃ μὲ τὰς δύο χεῖρας τὸν μυῶνα τοῦ βραχίονός του (τοῦ φακίρου) καὶ νὰ σφίγγῃ μὲ ὄσας του τὰς δυνάμεις. Ὁ φακίρης προσποιούμενος ὅτι καταβάλλει ὄσας του τὰς πνευματικὰς δυνάμεις, ἔφερε σιγά, σιγὰ τὴν χεῖρα δι' ἧς ἐκράτει τὸ μολύβι πρὸς τὸ αὐτὶ του. Ἐκεῖ ὑπῆρχε ὀλίγον θαμβάκι βουτηγμένον σὲ νερὸ ἢ σὲ ἄρωμα. Ἐλάμβανε μὲ τρόπον τὸ θαμβάκι διὰ τῆς χειρός εἰς τὴν ὁποίαν ἐκράτει καὶ τὸ μολύβι. Διὰ νὰ ἀποσπᾷ ὅμως τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν ἐφώναζε διαρκῶς πρὸς αὐτὸν ποῦ τοῦ ἐκράτει τὸν βραχίονα : « Σφίγγε δυνατῶ-

τερα, ακόμη δυνατώτερα».

Με τὰς φράσεις αὐτὰς αἴτινες ἐλέγοντο ἐντόνως ἀπεσπᾶτο ἡ προσοχή ὄλων ἀπὸ τὴν χεῖρα ἣτις ἐλάμβανε τὸ βαμβάκι, καὶ προσηλοῦτο εἰς τὸν βραχίονα καὶ εἰς τὸ σφίξιμον.

Ὁ φακίρης ἔφερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σαρίκιον τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ὠτων. Οὕτω ἡ ἀπόκρυψις τοῦ βάμβακος πίσω ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἦτο εὐκολωτάτη λόγῳ τοῦ σχηματιζομένου κοιλώματος.

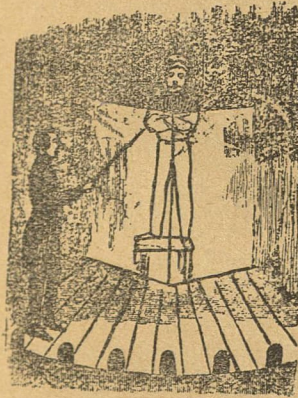
Ἀφοῦ ἐλάμβανε τὸ βαμβάκι ἔλεγε : «Ἐσφιγγε τὸ χέρι μου σιγά-σιγά» ἐνῶ κατεβίβαζε ταυτοχρόνως τὸν βραχίονα. Ἦρχιζε τότε νὰ προσποιεῖται ὅτι σφίγγει τὸ μολύβι ἐνῶ πράγματι ἔσφιγγε τὸ ἐπ' αὐτοῦ βαμβάκι, διὰ νὰ τρέχη τὸ νερὸν ἢ τὸ ἄρωμα.

III

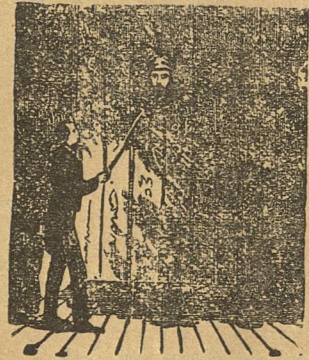
Τὸ μυστήριον κεφαλῆς ζωντανῆς αἰωρουμένης εἰς τὸ κενόν.

Ἐν ἀπὸ τὰ καταπληκτικώτερα φαινόμενα ἄτινα μᾶς ἐπιδροσισάσεν ἡ τέχνη τῶν θαυματοποιῶν εἶνε καὶ ἡ μυστηριώδης ζωντανῆ κεφαλῆ, ἡ ὁποία αἰωρεῖτο εἰς τὸν ἀέρα, ὠμίλει, ἐγέλα, ἔτρωγεν ὅτι τῆς προσεφέρετο ἀπῆλτα εἰς ὅτιδῆποτε τὴν ἠρώτων κλπ.

Παρ' ὄλον τὸν θαυμασμὸν ὃν προσεκάλει τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν ἔχει ἢ ἀπλουστάτην ἐξήγησιν καὶ δὲν χρειάζεται τίποτε ἄλλο ἀπὸ δύο μεγάλους καθρέπτας.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΑἰΩΡΟΥΜΕΝΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

Ἡ ΑἰΩΡΟΥΜΕΝΗ ΚΕΦΑΛΗ

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ φαινόμενον αὐτὸ (τὸ ὁποῖον σημειωθῆτω ἐπιτυχῶς μόνον ἀπὸ σκηνηῆς) ἀναρτῶμεν

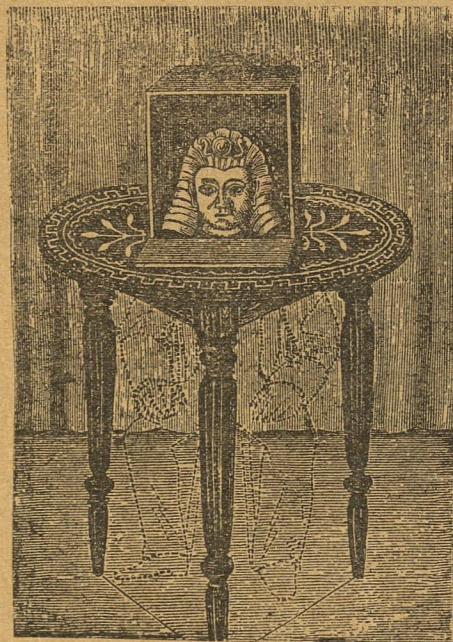
μεγάλα μαύρα παραπετάσματα τοῦ αὐτοῦ χρώματος εἰς ὄλας τὰς πλευρὰς τῆς σκηνῆς.

Πλησίον τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τῆς σκηνῆς τοποθετοῦνται οἱ δύο καθρέπται οἵτινες δέον νὰ σχηματίζουσι γωνίαν, ἢ αἰχμὴν τῆς ὁποίας θὰ ἀντικρύζη τοὺς θεατάς. Ἡ ἐν τοῖς καθρέπταις ἀντανάκλασις τῶν παραπετασμάτων, τοὺς καθιστᾷ ἀοράτους, διότι ὁ κόσμος νομίζει ὅτι βλέπει τὸ ὀπισθεν τῆς σκηνῆς.

Ἐπίσθεν τῆς οὕτω σχηματισθείσης γωνίας ἵσταται ὁ σύντροφος τοῦ ταχυδακτυλοουργοῦ καὶ φαίνεται μόνον ἡ κεφαλὴ του, ἣτις ἐκτελεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα. Αἱ παρατιθέμεναι εἰκόνες ἐπεξηγοῦν καλῶς τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ποιικίλλει ὁ ταχυδακτυλοουργὸς ἀναλόγως τῆς ἰκανότητός του.

ΣΗΜ.— Πολλοὶ ταχυδακτυλοουργοὶ ἐκμεταλλεύονται τὸ φαινόμενον αὐτὸ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. Ἰσχυρίζονται δηλ. ὅτι ἡ ὑπερφυσικὴ αὐτῆ κεφαλὴ δύναται νὰ προλέγη τὰ μέλλοντα. Πολλοὶ εὐπιστοὶ ὑποβάλλουσι ἐρωτήσεις καὶ ἀκριβοπληθῶνουν τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν δίδει ἡ ἀνω ἀσώματος κεφαλὴ.

Ἄλλοι πάλιν κάμουν ἄλλο κατασκευάσμα τὸ ὁποῖον ἀποκαλοῦν μετὸ ὄνομα τῆς «Σφιγγὸς» ἣν συμβουλευσονται οἱ ἀφελεῖς. Παραθέτομεν καὶ τὴν σχετικὴν εἰκόνα τῆς «Σφιγγὸς» (Ἰ. Αριθ. 3) ἣτις γίνεται ἐπίσης μετὰ καθρέπταις ὡς ἀνωτέρω ἐκθέτομεν.

Η ΣΦΙΓΞ

**Πῶς μπορεῖτε νὰ σταματήσετε κατὰ βούλη-
σιν τὸν σφυγμὸν σας.**

Πρὸ ἐτῶν 6 ψευδοφακίρης Ταχράν ἔκαμεν αὐτὸ τὸ φαινόμενον καὶ ἐξέπληξεν ὄχι μόνον τὸ πολὺ κοινὸν ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἀδαεῖς ἐπιστήμονας οἱ ὁποῖοι προσεπάθουν νὰ δώσουν ἐξήγησιν ἐπιστημονικὴν.

Ἐπιπλέον ὁμοίως πρᾶγμα τοῦ περιέργου αὐτοῦ φαινομένου δὲν ὑπάρχει.

Λαμβάνετε ἓνα εὐμέγεθες μανδύλιον τὸ ὁποῖον τυλίγετε καὶ σχηματίζετε μίαν σφαῖραν. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὸ τοποθετεῖτε κρυφίως ὑπὸ τὴν μασχάλην σας καὶ δίδετε εἰς ἓνα τῆς συναναστροφῆς νὰ βάλλῃ τὸ χεῖρ του εἰς τὸν σφυγμὸν σας. Καταβιάζετε τότε τὸν βραχίονα εἰς τρόπον ὥστε νὰ πιεσθῇ ἡ μασχάλη σας ὅσον ἢ πίεσις γίνεται μεγαλειτέρα τὸσον καὶ οἱ σφυγμοὶ γίνονται ἀσθενέστεροι. Ἡ μεγάλη πίεσις τοὺς σταματᾷ ἐντελῶς.

Σεῖς διὰ νὰ ποικίλετε τὸ πείραμα πιέζετε βαθμιαίως τὴν σφαῖραν μετὰ τὸν βραχίονα. Σιγὰ-σιγὰ οἱ σφυγμοὶ ἀδυνατίζουν καὶ τέλος σταματοῦν. Ὀλιγοστεύετε τὴν πίεσιν καὶ οἱ σφυγμοὶ δυναμώνουν. Ἐὰν πάλιν θέλετε κανονίζετε τοὺς σφυγμοὺς σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν παρευρισκομένων.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο γίνεται διότι ἀπὸ τὴν μασχάλην διέρχεται ἡ ἀρτηρία ἣτις πιεζομένη ἐμποδίζει τὴν κανονικὴν ροὴν τοῦ αἵματος.

**Πῶς ἀφοῦ κάψετε φύλλον χάρτου γραμμένου,
θὰ τὸ ἐπαναφέρετε εἰς τὴν πρώτην του
κατάστασιν.**

Τὸ παίγνιον αὐτὸ δύναται ἐπιτυχῶς νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὸν ἐρασιτέχνην ταχυδακτυλουργὸν καὶ νὰ παράγῃ μεγάλην ἐντύπωσιν.

Κοιλώνετε (σκάβετε) τὴν ἄκραν ἑνὸς κηρίου καὶ τὸ κρατεῖτε κρυμμένον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ τὸ χρησιμοποιήσητε. Τοποθετήσατε ἐν κηροπήγιον ἐπὶ τῆς πρὸ ὑμῶν εὐρισκομένης τραπέζης.

Ἀφ' οὕτω τὰ ἐτοιμάσετε δίδετε ἓνα μολύβι καὶ μισὸ φύλλον χάρτου εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς θεατὰς καὶ τοῦ λέγετε νὰ γράψῃ μίαν φράσιν ποῦ θέλει.

Ἐνῶ ὁ κύριος αὐτὸς θὰ γράψῃ, λαμβάνετε κρυφίως ἕτερον φύλλον χάρτου τὸ ὁποῖον δεόν εἶνε ἀκριβῶς τὸ ἡμισυ τοῦ πρώτου εἰς μέγεθος. Συμπτήξατέ το καὶ κρατήσατε μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.

Ἀφοῦ γράψῃ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον ὅ,τι θέλει εἰς τὸ χαρτὶ τὸ ὁποῖον τοῦ ἐδώσατε, τοῦ λέγετε νὰ τὸ σχίσῃ στῆ μέσῃ. Λαμβάνοντες ἤδη τὸ ἡμισυ ἀπὸ τὴν χεῖρά του, τὸ συμπτύσσετε καὶ προσποιεῖσθε ὅτι τὸ περνᾶτε εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἐνῶ πράγματι τὸ ἀνταλάσσετε μετὰ τὸ ὑπάρχον ἤδη ἐν αὐτῇ (εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα) τεμάχιον.

Ἐχετε τότε τὸ γραμμένον τεμάχιον εἰς τὴν ἀρι-

στερὰν χεῖρα καὶ τὸ προητοιμασμένον τεμάχιον εἰς τὴν δεξιάν. Ἐὰν ἡ ἀλλαγὴ γίνῃ μὲ ἐπιτηδειότητα, οἱ θεαταὶ θὰ νομίσουν ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ εὐρίσκεται τὸ τεμάχιον τὸ ὁποῖον σὰς ἔδωσεν ὁ γράψας.

Διδετε τότε τὸ χαρτὶ τὸ ὁποῖον κρατεῖτε εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα, εἰς ἓνα τῶν θεατῶν, εἰς τὸν ὁποῖον λέγετε νὰ κλείσῃ καλῶς τὴν χεῖρά του.

Κατόπιν πέρνατε ταχέως τὸ χαρτὶ τὸ ὁποῖον ἔμεινεν εἰς τὴν χεῖρα σας ἐντὸς τῆς ὀπῆς ἣν ἐσχηματίσατε ἐν τῷ κηρίῳ. Τοποθετεῖτε αὐτὸ (τὸ κηρίον) ἐπάνω εἰς τὸ κηροπήγιον καὶ τὸ ἀνάπτετε. Δαμβάνετε τότε τὸ ἄλλο χαρτὶ τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ θεατῆς καὶ τὸ καίετε εἰς τὴν φλόγα.

Σβύνετε τότε τὸ κηρίον, τὸ δίδετε εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἔγραψε τὸ χαρτὶ, τοῦ λέγετε νὰ κόψῃ τὸ κηρίον καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὸ γράψιμόν του.

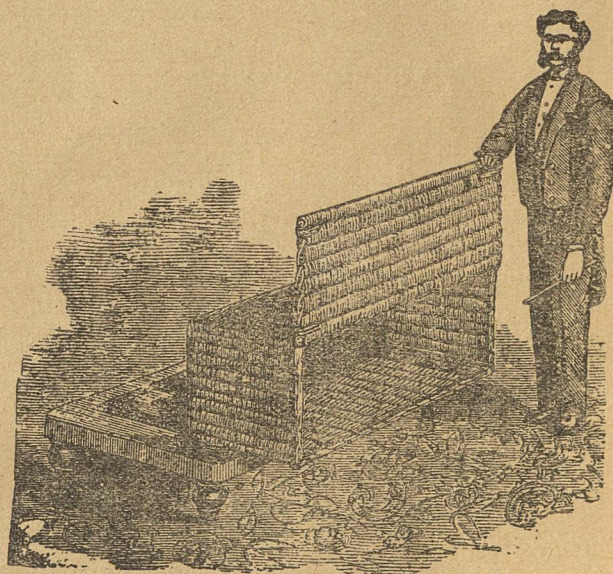

Ἰνδικὸν θαῦμα

Ἐν ἀπὸ τὰ προξενούοντα μεγάλην αἰσθησιν φαινόμενα τῆς ταχυδακτυλογραφίας εἶνε τὸ κάτωθι περιγραφόμενον τὸ ὁποῖον ἐκτελοῦν οἱ Ἴνδοι θαυματοποιοί.

Εἰς ὑπηρέτης φέρει εἰς τὴν σκηνὴν ἓνα μεγάλο ὀρθογώνιον καλάθι μήκους πέντε ποδῶν, πλάτους δύο καὶ βάθους ἐπίσης δύο ποδῶν. Τὸ καλάθι αὐτὸ ἀφίνεται ἐπὶ ἐνὸς βάθρου τοποθετηθέντος εἰς τὴν σκηνὴν προηγούμενος, ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα (ἀριθ. 4).

Ὁ ταχυδακτυλογράφος τότε εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν κρατῶν γυμνὸν ξίφος εἰς τὴν μίαν αὐτοῦ χεῖρα ἐνῶ διὰ τῆς ἄλλης κρατεῖ μίαν νέαν γυναῖκα ἐνδεδυμένην μὲ στενὸν φόρεμα ἀπὸ μαῦρον βελούδον. Ἐκείνη προσπαθεῖ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας του καὶ πράγματι τὸ κατορθώνει καὶ φεύγει τρέχουσα πρὸς τὰ μέσα τῆς σκηνῆς. Ὁ ταχυδακτυλογράφος τρέχει ὀπίθεν αὐτῆς, τὴν συλλαμβάνει καὶ παρὰ τὰς παρακλήσεις τῆς τὴν ἀναγκάζει νὰ εἰσέλθῃ μέσα εἰς τὸ καλάθι τοῦ ὁποίου καταβιβάζει τὸ σκέπασμα. Σβύρει κατόπιν τὸ ξίφος καὶ διαπερᾶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τὸ καλάθι. Φωναὶ καὶ ἰκεσῖαι ἀκούονται τῆς γυναικὸς ἐνῶ ἐκεῖνος μὲ μανίαν ἐμπήγει τὸ ξίφος, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται αἱματοβαμμένον. Σιγὰ, σιγὰ αἱ φωναὶ καὶ ὁ θόρυβος καταπαύουν καὶ μία νεκρική παγερὰ σιγὴ ἀπλώνεται. Οἱ

Ο ΚΑΛΑΘΟΣ
ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

θεαταί εἶνε κατατρομαγμένοι καὶ μόνον ὀλίγοι θερμῶ-
αιμοὶ ἐξεγείρονται διὰ νὰ συλλάβουν τὸν ταχυδακτυ-
λουργὸν ὃν θεωροῦν φονέα ὅστις ὅμως ἀπαθῶς σφογ-
γίζει τὰ αἵματα τοῦ ξίφους καὶ λέγει: «Κυρίαὶ καὶ
Κύριοι. Τὴν γυναῖκα αὐτὴν ἐτιμώρησα ὀλίγον διότι
μὲ παρήκουσε, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐφόνευσα· τὴν ἄφισα νὰ
διαφύγη ὡς βλέπετε!» Πράγματι ταῦτα λέγων ἀνοίγει
τὸ καλάθι τὸ περιστρέφει ἀπ' ὄλας τὰς πλευρὰς διὰ
νὰ ἴδουν ὅλοι οἱ θεαταί ὅτι πράγματι ἡ γυναῖκα δὲν
ὑπάρχει. «Διὰ νὰ σὰς ἀποδείξω τοῦτο θὰ κτυπήσω τὰς
χεῖρας μου καὶ θὰ παρουσιασθῇ· ἓν, δύο, (κτυπᾷ τὰς
χεῖρας). Ἡ γυνὴ παρουσιάζεται ἀπὸ μίαν θύραν τῆς
σκηνῆς χαιρετᾷ μειδιῶσα καὶ ἀπέρχεται, ἐνῶ ἐνθου-
σιασμένοι ὅλοι χειροκροτοῦν.

Ἐξήγησις.— Ἀρχικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
θαύματος αὐτοῦ λαμβάνουν μέρος δύο κυρίαὶ ὁμοιά-
ζουσαι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον. Ἴνα ἐπιτευχθῇ
ἡ ἀπάτη τῶν θεατῶν αὐταὶ φέρουν ὁμοία φορέματα.

Ὅταν ὁ ταχυδακτυλουργὸς τὴν ἐπιπλήττει κάμει
τοῦτο ἀπλῶς ἵνα ἐντυπωθοῦν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς
εἰς τοὺς θεατάς. Ὅταν κλεισθοῦν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς μὲ
τὸ μανδύλιον καὶ διαφύγη ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ταχυ-
δακτυλουργοῦ ἐξέρχεται τῆς σκηνῆς. Ὁ ταχυδακτυ-
λουργὸς ἐπιστρέφων μετὰ τὴν σύλληψίν τῆς φέρει τὴν
ἄλλην γυναῖκα ἣτις ἀνέμενεν ὀπισθεν μὲ δεμένους
τοὺς ὀφθαλμούς· τοιοιτοτρόπως τὸ κοινὸν δὲν ἀντιλαμ-
βάνεται τὴν ἀλλαγὴν. Ἡ δευτέρα αὐτὴ εἰσέρχεται εἰς
τὸν καλάθον καὶ πιέζεται πρὸς τὸ ὀπισθεν μέρος, κατα-
λαμβάνουσα ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον χώρον. Ὁ

ταχυδακτυλουργός γνωρίζων τὸ μέρος ποῦ εὑρίσκεται δὲν δυσκολεύεται νὰ κτυπᾷ μὲ τὸ ξιφός του ἀπὸ διάφορα μέρη, ἐνῶ ἢ ἐντὸς γυνῆ μὲ ἓνα σπόγγον ἐμβαπτισμένον εἰς ἐρυθρὸν χρῶμα βάφει τὸ ξιφος.

Τὸ μόνον σκοτεινὸν διὰ τὸν ἀναγνώστην σημεῖον εἶνε τὸ πῶς κατορθώνει νὰ δεικνύῃ κενὸν τὸ καλάθι. Τοῦτο ἀπλούστατα γίνεται, διότι τὸ καλάθι ἔχει διπλοῦν πάτωμα, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει ἢ γυνῆ καὶ εἰσέρχεται. Ἐνῶ λοιπὸν τὸ καλάθι φαίνεται κενὸν ἢ πρώτη γυνῆ παρουσιάζεται ἀπὸ ἓνα μέρος τῆς σκηναῖς καὶ χαιρετᾷ. Τὸ τοιοῦτον ἀμέσως διαλύει κἄθε ἀμφιβολίαν τῶν θεατῶν περὶ ὑπάρξεως τῆς γυναικὸς ἐντὸς δευτέρου χωρίσματος τοῦ καλάθου. Τὸ παίγιον αὐτὸ δύναιται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον :

Ἡ χαμηλὴ τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας τοποθετεῖται τὸ καλάθι ἔχει τριγωνικὸν σχῆμα καὶ στηρίζεται εἰς τρεῖς πόδας. Δύο καθρέπται τοποθετοῦνται μεταξὺ τῶν ποδῶν εἰς σχῆμα γωνίας. Ἡ σκηναῖς δέον νὰ ἔχη τὸ αὐτὸ χρῶμα εἰς ὅλας τὰς πλευράς εἰς τρόπον ὥστε μὲ τὴν ἀντανάκλασιν δὲν γίνεται ἀντιληπτὴ ἢ ὑπαρξίς τῶν καθρεπτῶν, διότι οἱ θεαταὶ νομίζουσιν ὅτι κάτωτῃς τραπέζης βλέπουν τὸ ὄπισθεν ὅμως τῆς σκηναῖς. Τὸ πάτωμα τοῦ καλάθου καθὼς καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῆς τραπέζης εἶνε κινητά. Ἡ γυνῆ εὐθὺς ὡς εἰσέλθῃ εἰς τὸ καλάθι ἀνοίγει τὸ ὄπισθεν μέρος καθὼς καὶ τὸ κινητὸν τῆς τραπέζης καὶ κατέρχεται διὰ καταπακτῆς κάτω τῆς σκηναῖς, ἵνα παρουσιασθῇ ἀπὸ ἄλλο μέρος.

Ἐὰν τὸ παίγιον ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον τρόπον λαμβάνει μέρος μόνον μία γυνῆ.

VII

Πῶς νὰ κίμετε ἓν ὠρολόγιον νὰ σταματᾷ ἢ νὰ ἐργάζεται συμφώνως τῇ ἐντολῇ σας.

Δανεισθῆτε ἓν ὠρολόγιον τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καλῶς καὶ καλεῖτε πολλοὺς ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν νὰ σᾶς περιτριγυρίσουν.

Κρατεῖτε τότε τὸ ὠρολόγιον κοντὰ εἰς τὸ αὐτὶ ἐνὸς ἀτόμου καὶ τὸ διατάσσετε νὰ σταματήσῃ πράγματι τὸ ὠρολόγιον σταματᾷ. Κατόπιν τὸ διατάσσετε νὰ λειτουργήσῃ καὶ πράγματι ἀκούεται ὁ ἦχος τῆς ἐπαναλαμβανομένης λειτουργίας του.

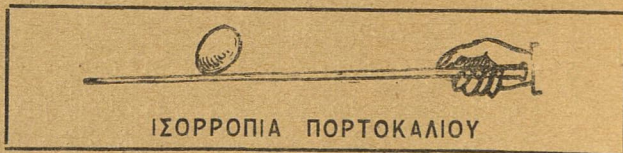
Τὸ πείραμα ἐπαναλαμβάνετε τακτικὰ πρὸς ἐκπληξιν πάντων, ἐνῶ σεῖς γνωρίζετε ὅτι ἔχετε κρύψη μεταξὺ τῶν δακτύλων οἱ ὁποῖοι κρατοῦν τὸ ὠρολόγιον μικρὸν τεμάχιον μαγνήτου. Ὁ μαγνήτης ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ σταματᾷ τὸ ὠρολόγιον ὅταν τὸ πλησιάσῃ. Σεῖς γνωρίζοντες τοῦτο πλησιάζετε ἢ ἀπομακρύνετε τὸν μαγνήτην καταλλήλως, σύμφωνα μὲ τὰς προφορικὰς ἐντολάς σας.

Πώς να κάμετε αὐγὸν νὰ ἰσορροπῆ ἐπὶ ράβδου

Λαμβάνετε ἓνα χονδρὸ κοινὸ μπαστοῦνι καὶ τοῦ κάμετε μίαν κοιλότητα κατὰ μήκος.

Βάφετε κατόπιν τὸ μπαστοῦνι αὐτὸ μὲ μαῦρο χρῶμα διὰ νὰ μὴ διακρίνεται διόλου ἢ κοιλότης αὐτῆ.

Ὅταν θελήσητε νὰ πειραματισθῆτε τρίβετε προηγουμένως τὸ μπαστοῦνι μὲ τεμάχιον ὑφάσματος διὰ νὰ μὴ σχηματισθῆ ἢ ἰδέα εἰς τοὺς θεατὰς ὅτι ὑπάρχει κολλυτική τις ὕλη.

Κατόπιν τοποθετεῖτε ἓν πορτοκάλιον, ἢ μίαν σφαιρὰν ἢ ἓν αὐγὸν ἐπὶ τῆς ράβδου. Μετὰ μικρὰν προσπάθειαν ὅπως ἰσορροπήσῃ τὸ ἀφίνετε ἐπίτηδες νὰ πέσῃ κάτω. Ἐπαναλαμβάνετε τὴν προσπάθειαν διὰ δευτέραν καὶ τρίτην φορὰν καὶ τέλος ἐπιτυγχάνετε διότι βεβαίως ἐπὶ τῆς κοιλότητος εἶνε εὐκόλον νὰ σταθῇ. Κάμετε τότε διαφόρους κινήσεις καὶ ὅλοι ἀποροῦν πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἰσορροπῆ ἓν στρογγυλὸν ἀντικείμενον ἐπάνω εἰς μίαν στρογγυλὴν ράβδον.

Διὰ νὰ ἔχητε μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν καλὸν εἶνε προτοῦ παρουσιασθῆτε νὰ γυμνασθῆτε ὀλίγον ὡς πρὸς τὰς κινήσεις ἅς θὰ ἐκτελέσητε.

Πὼς νὰ ἀνακαλύψετε τὸ πρόσωπον, τὴν χεῖρα καὶ τὸν δάκτυλον ποῦ φέρουν δακτύλιον ἐνῶ σεῖς εὐρίσκεσθε ἔξω τοῦ δωματίου

Θέσατε ἓνα δακτύλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ λέγετε νὰ τὸν λάβῃ οἰοσδήποτε νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς οἰονδήποτε δάκτυλον τῶν χειρῶν του, καὶ θὰ τὸν ἀνακαλύψῃτε ἐνῶ σεῖς θὰ εὐρίσκεσθε ἔξω.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν σας μὲ ὀλίγας λέξεις θὰ δυνηθῆτε νὰ ἀνακαλύψῃτε τὸν ἄνθρωπον ὅστις τὸ ἔχει τὴν χεῖρα (δεξιὰν ἢ ἀριστεράν) καθὼς καὶ τὸν δάκτυλον.

Ἵνα ἐπιτύχητε τοῦτο ἐνεργεῖτε ὡς ἀκολούθως :

Προτοῦ ἐξέλθῃτε τοῦ δωματίου λέγετε νὰ καθήσουν ὅλοι εἰς τὴν σειρὰν καὶ τοὺς ἀριθμεῖτε ἀρχίζοντες ἐκ δεξιῶν. Οὕτω ὁ πρῶτος ἔχει τὸν ἀριθμὸν 1 ὁ δεῦτερος τὸν ἀριθμὸν 2 καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς :

Ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὸ δωμάτιον καὶ ἀναμένετε νὰ σᾶς εἴπουν ὅτι ἐτοποθετήθη τὸ δακτυλίδιον. Τότε λέγετε νὰ πολλαπλασιάσῃ, εἰς τῶν τῆς συναναστροφῆς, νοερῶς τὸν ἀριθμὸν ἐκείνου ὅστις ἔχει τὸ δακτυλίδιον μὲ τὸν ἀριθμὸν 2· εἰς τὸ ἀποτέλεσμα νὰ προσθέσῃ 3 καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸ ὅλον μὲ τὸν ἀριθμὸν 5. Ἐὰν τὸ δακτυλίδιον εὐρίσκεται εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα νὰ προσθέσῃ 8· ἐὰν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀριστεράν νὰ προσθέσῃ 9. Τὸ ἄθροισμα νὰ πολλαπλασιάσῃ ἐπὶ 10

καὶ νὰ προσθέσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δακτύλων ἀρχίζων ἀπὸ τὸν ἀντίχειρα ὃν λαμβάνει ὑπ' ὄψει ὡς ἀριθμὸν 1. Τέλος τοῦ λέγετε νὰ προσθέσῃ 2 καὶ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀπὸ τὸ δοθησόμενον ἀποτέλεσμα ἀφαιρεῖτε 222 καὶ ἔχετε τὰς πληροφορίας ποῦ θέλετε. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐμφαίνει τὸ πρόσωπον ὁ δεύτερος τὴν χεῖρα (ἐὰν εἶνε 1 τὴν δεξιάν) καὶ ὁ τρίτος τὸν δάκτυλον.

Παράδειγμα.—Ἵποθέσωμεν ὅτι ὁ τρίτος ἔλαβε τὸν δακτύλιον καὶ τὸν ἔθεσε εἰς τὸν δείκτην τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειρός.

Πολλαπλασιάζεται οὕτω ὁ ἀριθμὸς 3 μὲ τὸν 2 καὶ ἔχομεν ἀποτέλεσμα 6. Προσθέτοντες τὸν ἀριθμὸν 3 ἔχομεν 9 τὸν ὁποῖον πάλιν πολλαπλασιάζοντες μὲ τὸν 5 ἔχομεν 45. Ἐπειδὴ ὁ δακτύλιος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα προσθέτουν 9 καὶ ἔχομεν οὕτω τὸν ἀριθμὸν 54 ὅστις πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 10 δίδει 540. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν προσθέτουν δύο (διότι ὁ δείκτης εἶνε ὁ δεύτερος τῶν δακτύλων) καὶ γίνεται ὁ ἀριθμὸς 542 εἰς ὃν προσθέτουν ἀκόμη 2 καὶ μᾶς δίδουν τότε ὑψηλοφώνως τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον εἶνε 544.

Ἀπὸ αὐτὸν ἀφαιροῦντες 222 ἔχομεν τὸν 322 ὅστις σημαίνει ὅτι τὸν δακτύλιον φέρει ὁ τρίτος ἀπὸ τὴν σειρὰν εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ δείκτη.

Εἰς τὸ παίγνιον αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ λαμβάνουν μέρος (δηλ. νὰ ἀριθμοῦνται, πλέον τῶν ἐννέα προσώπων.

Τὸ παίγνιον πρέπει νὰ μελετήσῃ κανεὶς καλῶς καὶ νὰ μάθῃ τὰς λεπτομερεῖας τῶν πολλαπλασιασμῶν προσθέσεων κ.λ.π. προτοῦ ἐπιχειρήσῃ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ.

X

Πῶς νὰ ἀνακαλύπτετε ἐν ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἔθεσαν κατὰ νοῦν, ἐνῶ σεῖς θὰ εὐρίσκεσθε ἔξω τῆς συναναστροφῆς.

Ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοποθετεῖτε τρία ἀντικείμενα κατὰ σειρὰν, ὡς λ. χ. ἐν ὠρολόγιον, ἐν πινάκιον καὶ ἐν μελανοδοχεῖον. Λέγετε τότε εἰς τοὺς παρευρισκομένους νὰ ἐκλέξουν ἐν τῶν τριῶν τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ εἴσθε ἔξω τοῦ δωματίου καὶ ὅταν θὰ ἐπιστρέψῃτε, χωρὶς κανεὶς νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ θὰ ὑποδείξῃτε τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἔθεσαν κατὰ νοῦν. Ἀφοῦ ἐξέλθετε τοῦ δωματίου οἱ λοιποὶ συννεοῦνται, ὀρίζουν τὸ ἀντικείμενον, καὶ σᾶς φωναζοῦν διὰ νὰ τὸ ἀνακαλύψῃτε. Ἐπιστρέφετε, προσποιεῖσθε ὅτι μυρίζετε ἰδιαιτέρως ἕκαστον ἀντικείμενον καὶ ὑποδεικνύετε πρὸς θαυμασμὸν πάντων, ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐσκέφθησαν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃτε τὴν ἀνακάλυψιν συννεοῖσθε προηγουμένως μὲ κάποιον ἄλλον τῆς συναναστροφῆς—χωρὶς κανεὶς βεβαίως νὰ τὸ γνωρίζῃ—ὅστις παραμένει μὲ τοὺς ἄλλους τὴν στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ συννεόησις ἔγκειται εἰς διαφόρους κινήσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐκτελέσῃ ὁ σύντροφός σας καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἐμφαίνουν τὸν ἀριθμὸν 1, 2, 3 κατὰ σειρὰν τοποθετήσεως τῶν ἀντικειμένων. Ἴδου ἐν παράδειγμα: Ὁ βοηθὸς διὰ τὸν ἀριθμὸν ἕνα θὰ φέρῃ τὴν χεῖρά του εἰς τὴν κεφαλὴν του, διὰ τὸν ἀριθμὸν δύο θὰ φέρῃ τὴν χεῖρα εἰς

ἐν θυλάκιόν του καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν τρία δὲν θὰ κάμη καμμίαν κίνησιν. Ἡ ἀρίθμησις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀριστεράν σας χεῖρα. Οὕτω τὸ ὠρολόγιον θὰ ἔχη τὸν ἀριθμὸν ἓνα, τὸ πινάκιον τὸν ἀριθμὸν δύο, καὶ τὸ μελανοδοχεῖον τὸν ἀριθμὸν τρία. Ἀφοῦ ἐκλεγῆ τὸ ἀντικείμενον ἐπιστρέφετε καὶ προσποιεῖσθε ὅτι ἐκλέγετε ἐνῶ ῥίπτετε βλέμμα εἰς τὸν σύντροφόν σας. Ἐὰν οὗτος φέρῃ τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον σημαίνει ὅτι ἐξελέγη τὸ πινάκιον δηλ. τὸ ὑπ' ἀρ. 2 τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύετε.

Τὸ παίγνιον δύναται νὰ συνεχισθῆ, προτείνοντες εἰς τοὺς θεατὰς νὰ ἀλάσσουν τὰς θέσεις τῶν ἀντικειμένων κατὰ θούλησιν. Πάντως δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε νὰ ἀριθμῆτε σεῖς καὶ ὁ βοηθὸς σας ἀπὸ τὴν ἀριστεράν χεῖρα.

XI

Τὸ γεῦμα τοῦ ταχυδακτυλογοῦ.

Ὁ ταχυδακτυλογὸς ἀφοῦ φάγη μίαν ποσότητα τεμαχίων χάρτου ἐξάγει κατόπιν αὐτὰ ἀπὸ τὸ στόμα του εἰς μίαν δλόκληρον μακρὰν ταινίαν διαφόρων χρωμάτων. Ἐπὶ πλέον ἐξάγει κάτω ἀπὸ τὴν γλῶσσάν του δέσμην καρφίδων. Ἀφοῦ ὁμως ἀνακατώσῃ καλὰ τὴν ταινίαν ἣτις εὐρίσκεται ξετυλιγμένη ἐπὶ τῆς τραπέζης βλέπομεν νὰ πετοῦν διάφορα πτηνὰ.

Τὸ παίγνιον αὐτὸ ἐὰν ἐκτελεσθῆ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς προξενεῖ μεγάλον θαυμασμόν. Ἴδου πῶς προτοιμάζεται:

Κόπτετε ἀρκετὰς λωρίδας χάρτου διαφόρων χρωμάτων πλάτους δύο περίπου ἰντσῶν καὶ τὰς κολλᾶτε μαζί εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελέσουν δλόκληρον ταινίαν μήκους τεσσάρων περίπου μέτρων. Τὴν ἄκραν τῆς ταινίας ἐπικολλᾶτε εἰς μικρὸν στρογγυλὸν ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ τὴν τυλίγετε. Λαμβάνετε κατόπιν καρφίτσες τὰς ὁποίας τυλίγετε σὲ ἀδιάβροχο χαρτί, τὸ ὁποῖον νὰ ἀντέχη ὅταν θὰ εὐρίσκεται ἐν τῷ στόματι. Τοποθετεῖτε κατόπιν μερικὰ ζωντανὰ πτηνὰ εἰς μίαν μικρὰν χαρτοσακκοῦλαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦν εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα. Ἀφοῦ κλείσητε τὸ στόμιόν της ἀνοίγετε μερικὰς μικρὰς ὁπὰς ἵνα ἀναπνέουν τὰ πτηνὰ.

Κόπτετε αρκετὰ μικρὰ τεμάχια χάρτου καθαροῦ καὶ γεμίζετε ἓνα κοινὸν καλάθι ἀπὸ αὐτὰ ποῦ χρησιμοποιοῦνται στὸ τραπέζι γιὰ τὸ ψωμί. Ἐντὸς αὐτῶν τοποθετεῖτε τὴν ταινίαν ποῦ ἔχετε τυλίξει στὸ δέματῶν καρφίδων καὶ τὴν σακκοῦλαν μὲ τὰ πτηνὰ. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔχετε ποτήριον πλήρες ὕδατος.

Ἀφοῦ οὕτω παρασκευασθῆτε παρουσιάξεσθε πρὸ τῶν θεατῶν. Πίνετε λίγο νερὸ βήχετε ὀλίγον, περνᾶτε τὴν χεῖρά σας στὰ μαλλιά σας, διορθῶντε τὴν γραβάταν σας, καὶ λέγετε :

«Κυρίαὶ καὶ Κύριοι· θὰ ἔχετε βεβαίως ἰδῆ νὰ ἐκτελοῦνται πλεῖστα ταχυδακτυλουργικὰ φαινόμενα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκετὰ ἦσαν εὐφρέστατα. Οὐδεὶς ὅμως ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ σᾶς παρουσιάσῃ τὸ μαγικὸν δεῖπνον. Ὁ χαρακτήρ μου, δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ σᾶς εἴπω περισσότερα. Ἀρχίζω μόνον νὰ ἐκτελῶ ἐνῶ ταῦτοχρόνως θὰ φάγω κᾶτι τι ἵνα ἀναλάβω τὰς δυνάμεις μου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πιστεύω νὰ μοῦ συγχωρήσητε !».

Ταῦτα λέγοντες λαμβάνετε ἀπὸ τὸ καλάθι μιὰ φουκτιὰ χαρτιὰ τὰ ὁποῖα φέρετε εἰς τὸ στόμα καὶ ἀρχίζετε νὰ μασσάτε, ἐνῶ πίνετε ὀλίγον νερὸ καὶ δεικνύετε μεγάλην εὐχαρίστησιν διὰ τὸ φαγητὸν σας. Ὄταν ὅμως θὰ πάρετε διὰ δευτέραν φοράν χαρτιὰ λαμβάνετε τὸ ρολὸν καὶ τῆς καρφίτσας καὶ τὰς εἰσαγάγετε μὲ τρόπον εἰς τὸ στόμα σας. Προσποιεῖσθε ὅτι κᾶτι σᾶς ἐπίασε στὸν λαιμὸν καὶ βήχετε. Ταῦτοχρόνως φέρετε τὴν χεῖρα εἰς τὸ στόμα λαμβάνετε τὴν ἄκραν τῆς ταινίας καὶ ἀρχίζετε νὰ σύρετε αὐτὴν πρὸς τὰ ἔξω προσέχοντες νὰ ξετυλίγετε τὸ ρολὸν μὲ τὴν γλῶσσάν σας.

Ὄταν ξετυλίγετε ἀφίνετε ἀμελῶς πῶς νὰ πίπτῃ ἡ ταινία ἐπάνω στὸ καλάθι καὶ νὰ σχηματίξῃ μικρὰν σωρόν. Κατόπιν ἀφίνετε τὶς καρφίτσας νὰ πέσουν εἰς ἓνα πιάτο ἀφοῦ τὶς ξετυλίγετε μὲ τὴν γλῶσσάν σας. Ἐν τῷ πιάτῳ αὐτῷ στέλλετε νὰ δοῦν οἱ θεαταὶ μὲ τὸν βοηθόν σας.

Ἀρχίζετε τότε νὰ ἀνακατῶντε τὴν ξετυλιγμένην ταινίαν (ἥτις εὐρίσκεται μέσα στὸ καλάθι) καὶ μὲ τρόπον σχίζετε τὴν χαρτοσακκοῦλαν ἥτις περιέχει τὰ πτηνὰ τὰ ὁποῖα θὰ πετάξουν πρὸς μεγάλην εὐαρέσκειαν τῶν θεατῶν.

XII

Ζωϊκὸς Μαγνητισμὸς.

Διὰ νὰ ἀποδείξητε τὴν ὑπερφυσικὴν σας δύναμιν λαμβάνετε τὸ καναρίνι ἀπὸ τὸν κλωβόν του καὶ τὸ μαγνητίζετε ἐμπρὸς στὰ μάτια τῶν θεατῶν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχετε τοῦτο τοποθετεῖτε τὸ χαριτωμένον αὐτὸ πτηνὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ κινεῖτε ρυθμικῶς ἄνω τῶν ὀφθαλμῶν του ἓνα μικρὸν πτερόν. Δὲν θὰ παρέλθῃ ἀρκετὴ ὥρα καὶ θὰ περιπέσῃ εἰς ὑπνοβάσιαν.

Πείραμα χημείας.

Ἐν πολὺ ἐνδιαφέρον πείραμα χημείας εἶνε τὸ ἑξῆς :
 Λαμβάνετε δύο κύπελλα ἐκ τῶν ὁποίων γεμίζετε
 τὸ ἓν μὲ διάλυσιν ὑγρᾶς ἀμμωνίας καὶ τὸ ἕτερον μὲ ἀραι-
 ἄν διάλυσιν ὑδραργύρου μεμηγμένου μὲ ὑδροχλωρικὸν
 δξύ.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ δύο κύπελλα φαίνονται πε-
 ριέχοντα διαυγῆς ὕδωρ.

Ὅταν ὁμως ρίψετε μερικὰς σταγόνας ἀμμωνίας
 εἰς τὸ δοχεῖον τὸ ὁποῖον περιέχει τὸ μίγμα ὑδραργύ-
 ρου θὰ παρατηρήσητε ὅτι τὸ χρῶμα θὰ μεταβλη-
 θῇ εἰς ἐρυθρόν. Ρίπτοντες ἀκόμη ὀλίγας σταγόνας
 ἡετατρέπεται εἰς ἐρυθρόν, καὶ μὲ ἀκόμη περισσοτέρας
 εἰς ἄχρουν πάλιν.

Οὕτω συνεχίζετε τὸ πείραμα μέχρις ὅτου τελειώ-
 σῃ τὸ ὑγρὸν.

Ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελέσητε τὸ πείραμα αὐτὸ
 προσέξατε νὰ μὴ ὑπάρχη εἰς τὴν συναναστροφὴν κανεῖς
 χημικὸς, διότι αὐτὸς θὰ σᾶς ἀπεκάλυπτε.

Πῶς νὰ παράγετε φλόγας διαφόρων χρωμάτων.

Πολλάκις ὁ ταχυδακτυλοουργὸς εὐρίσκεται εἰς τὴν
 ἀνάγκην νὰ κάμη φλόγα; διαφόρων χρωμάτων διὰ δι-
 ἄφορα παιγνίδια. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν παραθέτομεν
 τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς των.

Δι' ὅλους τοὺς χρωματισμοὺς θάσιν εἶνε τὸ φωτι-
 στικὸν οἰνόπνευμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου ρίπτονται αἱ διά-
 φοροὶ οὐσίαι.

Διὰ νὰ παράγετε χρῶμα :

Κίτρινον = Κοινὸν Ἄλας.

Ἐρυθρὸν Βιολέτας = Ὑδροχλωρικὴ Πότασσα.

Κεραμόχρουν = Ὑδροχλωρικὴ Ἄσβεστος.

Ἐρυθρὸν = Muriete of litha (λυθήνη).

Κιτρινοπράσινον = Muriate of baryta.

Πράσινον = Βόραξ.

Πράσινον σμαράγδου = Νιτρικὸς χαλκός.

Πορτοκαλόχρουν = Χλωριούχον ἄσβέστιον.

Πορφυροῦν = Chloride of lithium.

Πῶς μπορεῖτε νὰ ρευστοποιήσετε αὐτοστιγματὸν
τὸν σίδηρον.

Ἐποποθετήσατε μίαν σιδηρὰν βάρθρον ἐπάνω σὲ δυ-
 νατὴ φωτιά μέχρις ὅτου γίνῃ ἐρυθρόλευκος, ἀπὸ τὴν
 θερμότητα.

Όταν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀκουμβήσητε ὀλίγον θεῖον (θειάφι) ὁ σιδήρος θὰ βρυστοποιηθῆ.

Ἐὰν τὸ πείραμα γίνῃ ἀνωθεν δοχείου περιέχοντος νερό, θὰ παρατηρήσετε μικρὰ τεμάχια σιδήρου διαφόρων σχημάτων.

ΧϞΙ

Ἐμφάνιαις ὑπερφυσικῆς

Ἐν ἀπὸ τὰ προξενούντα ἰλαρότητα καὶ κατάπληξιν εἰς τὰς συναναστροφάς, παίγνιον εἶνε καὶ αὐτό.

Λαμβάνετε ἕξ μέρη ἐλαιολάδου καὶ ἓν μέρος φωσφόρου καὶ τὰ κρατεῖτε ἀνωθεν ἐλαφρᾶς πυρᾶς διὰ νὰ διαλυθῆ ὁ φώσφορος.

Τὸ μίγμα αὐτὸ ρίπτετε κατόπιν ἐντὸς φιαλιδίου διὰ νὰ τὸ ἔχετε ἔτοιμον.

Όταν εὐρεθῆτε εἰς μίαν συναναστροφήν, ἐξέρχεσθε ἔξω τῆς αἰθούσης εἰς κατάλληλον στιγμὴν καὶ ἀλοιφετε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας σας μὲ τὸ ἐν τῷ φιαλιδίῳ παρασκευάσμα, προσέχοντες μόνον νὰ μὴ βάλετε στοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στὸ στόμα.

Διατάσσετε τότε μὲ ἓνα τῶν ὑψηρετῶν νὰ σβέσθουν τὰ φῶτα καὶ εἰσέρχεσθε. Ἡ ἰλαρότης καὶ ὁ τρόμος δὲν περιγράφονται ὅταν θάδουν τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας σας νὰ λάμπουν εἰς τὸ σκότος.

Τὰ ἀποτελέσματα εἶνε ἀκόμη ἐκπληκτικώτερα ὅταν ἀλειφθῆτε καταλλήλως καὶ ἀφίστετε διάφορα σημεῖα ἅτινα θὰ παριστάνουν τὰ κενὰ νεκροκεφαλῆς.

ΧϞΙΙ

Ἐνα μαδύλιον

τὸ ὁποῖον δὲν καίεται στὴ φωτιά.

Λαμβάνετε δύο ἀσπράδια αὐγοῦ καὶ τὰ ἀναμιγνύετε μὲ σκυπτηρίαν.

Μὲ τὸ μίγμα αὐτὸ ἀλείφετε καλῶς ἓν μαδύλιον.

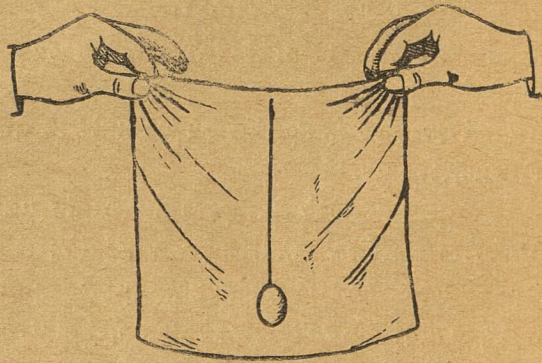
Διαλύετε κατόπιν ἄλατι μὲ νερό, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πλύνετε τὸ ὡς ἀνωτέρω παρασκευασμένον μαδύλιον. Όταν ξηρανθῆ, δύνασθε νὰ τὸ κρατήσετε στὴν φωτιά χωρὶς νὰ καίεται.

ΧϞΙΙΙ

Αὐτόματος παραγωγή αὐγῶν

Τὸ παίγνιον αὐτὸ προξενεῖ μεγάλην ἐντύπωσιν ἐκτελούμενον ἀπὸ σκηνῆς ἂν καὶ εἶνε ἀπλούστατον. Λαμβάνετε ἓνα πῖλον καὶ ἀφοῦ τὸν δείξητε εἰς τοὺς θεατὰς διὰ νὰ πεισθοῦν ὅτι εἶνε κενὸς τὸν τοποθετεῖτε ἐπὶ τῆς τραπέζης. Δεικνύετε ἐπίσης ἓν μαδύλιον καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς διὰ νὰ ἀποδείξητε ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐπ' αὐτοῦ.

Τότε ἀπὸ τὶς δίπλες αὐτοῦ τοῦ ἰδίου μαδυλίου παράγεται ἓνα αὐγὸ τῆ ὁποῖον ἀφίνετε νὰ πέσῃ ἐντὸς τοῦ πῖλου. Μαζεύετε πάλιν τὸ μαδύλιον, τὸ ξεδιπλώνετε

Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΟΥ ΑΥΓΟΥ, ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΙΛΟΥ

κατόπιν και βρίπτετε δεύτερον αυγόν τὸ ὁποῖον παρήχθη. Τὸ τοιοῦτον κάμετε ἀρκετάς φορές μέχρις ὅτου πέσουν 10—12 αυγά.

Ἄλλὰ ἐκείνο ποῦ θὰ ἐκπλήξη περισσότερο τοὺς θεατὰς εἶνε τὸ ὅτι γυρίζετε τὸν πῖλον και δὲν πίπτει οὔτε ἐν ἀπὸ τὰ τόσα ποῦ ἐρίψατε, διότι ἔχουν ἐξαφανισθῆ.

Τὸ ὄλον μυστικὸν ἐγκείται εἰς τὸ ὅτι ὑπάρχει ἐν και μόνον «Ψ ε ὑ τ ι κ ο» (ἀπὸ ξύλον ἢ ἄλλην τινα οὐσίαν) αυγὸ τὸ ὁποῖον εἶνε κρεμασμένον με μίαν κλωστήν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ μανδουλίου.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὸ αυγὸ κρατεῖται εἰς μίαν παλάμην με τὴν μίαν γωνίαν τοῦ μανδουλίου οὔτω εὐκόλως δεικνύονται αἱ δύο πλευραὶ τοῦ μανδουλίου εἰς τὰς ὁποίας δὲν φαίνεται τίποτε. Κατόπιν κρατεῖτε τὰς δύο γωνίας τοῦ μανδουλίου με τὰς δύο χεῖρας και ἀφίνετε νὰ πέση τὸ αυγὸ τὸ ὁποῖον οὔτω θὰ μείνη κρεμασμένον χωρὶς νὰ φαίνεται. Ἀφίνετε τότε τὴν μίαν ἄκραν τοῦ μανδουλίου τὸ αυγὸ θὰ φανῆ ὅτι πίπτει ἐντὸς τοῦ πῖλου. Σηκώνετε τὸ μανδύλιον τὸ ὁποῖον ἀκούμβησε ὀλίγον με τὴν πτῶσιν τοῦ αυγοῦ και ἐπαναλαμβάνετε.

Διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε καλῶς τὸ πείραμα παραθέτομεν τὴν εἰκόνα εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται ἡ θέσις τοῦ αυγοῦ καθὼς και τοῦ μανδουλίου.

Τὸ πείραμα αὐτὸ δύνασθε νὰ ποιικίλλετε με διαφόρους κινήσεις. Ὅταν ἐξασκηθῆτε δύνασθε νὰ κρύπτετε μικρὸν δέμα ἀπὸ πτερὰ ἐντὸς τοῦ πῖλου ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετασθῆ, και νὰ τὰ παρουσιάζετε μετὰ τὴν παραγωγὴν τῶν αυγῶν.

XIX

Ὁ Γίγας

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ γίγαντος εἰς τὸ σαλόνι τῆς συναναστροφῆς γίνεται πάντοτε δεκτὴ μὲ ἀκράτητον γέλωτα. Ἡεἰκὼν τὴν ὁποῖαν παραθέτομεν ἀποκαλύπτει τὸ μυστικὸν τοῦ γίγαντος.

Ἐνας νέος κάθηται ἐπὶ τῶν ὤμων ἐτέρου ῥωμαλέου ἀνθρώπου. Ὁ πρῶτος φέρει μέγαν μανδύαν διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὀδευτέρος καὶ κρατεῖ μίαν μακρὰν βάρβδον.

Τὸ θέαμα γίνεται ἀκόμη νοστιμώτερον ἐὰν γίνῃ καὶ ἄλλο ζευγὸς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναπαριστᾷ τὴν γραῖαν σύζυγον τοῦ γίγαντος.

Ο ΓΙΓΑΣ

XX

Ἴσορροπία μανδυλίου

Τὸ παίγιον αὐτὸ εἶνε ἀπλούστατον καὶ οἰοσδήποτε ἐρασιτέχνης ταχυδακτυλουργὸς δύναται νὰ τὸ ἐκ-

τελέσῃ εἴτε ἀπὸ σκιγνῆς εἴτε εἰς συναναστροφῆν.

Ἴδου πῶς παρουσιάζεται :

Ὁ ταχυδακτυλουργὸς δανεῖζεται ἓνα μεγάλο μανδύλιον τὸ ὁποῖον ἀφοῦ τυλίξῃ προσπαθῆ νὰ τὸ κάμῃ νὰ ἰσορροπήσῃ ἐπὶ τοῦ δακτύλου. Ἀφοῦ ἀποτύχῃ κατὰ τὰς πρῶτας ἀποπειράς τέλος ἐπιτυγχάνει.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου αὐτοῦ εἶνε ἡ ἐξῆς:

Λαμβάνετε πρῶτον ἓν τεμάχιον χονδροῦ σύρματος μήκους εἴκοσι περίπου Ἴντσων. Εἰς τὴν ἄκραν αὐτοῦ

ΠΩΣ ΚΡΑΤΕΙΤΕ
ΑΡΧΙΚΩΣ ΤΟ ΜΑΝΔΥΛΙΟΝΠΕΡΙΤΥΛΙΣΙΣ ΤΟΥ
ΜΑΝΔΥΛ. ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΡΜΑΤΟΣ

στερεώνετε ἓν ἄγκιστρον ἀπὸ αὐτὰ ποῦ μεταχειρίζονται διὰ τὴν ἀλιεῖαν. Ἀφοῦ οὕτω τὸ ἐτοιμάσητε τὸ κρύπτετε εἰς τὴν ἀριστερὰν χειρῖδα (μανίκι) καὶ παρουσιάξεσθε ζητῶντες ἓν μανδύλιον. Προσποιεῖσθε ὅτι τυλίγετε τὸ μανδύλιον καὶ προσπαθῆτε νὰ τὸ κάμετε νὰ ἰσορροπήσῃ.

Φυσικὰ δὲν εἶνε δυνατόν τοιούτουτρόπως νὰ σταθῇ. Ἐν τούτοις ἐπαναλαμβάνετε τὴν ἀπόπειραν καὶ φαίνεσθε στενοχωρούμενος διὰ τὴν ἀποτυχίαν. Ἐπαναλαμβάνετε καὶ πάλιν κρατοῦντες τὴν μίαν γωνίαν τοῦ μανδυλίου μεταξύ τοῦ μεγάλου δακτύλου

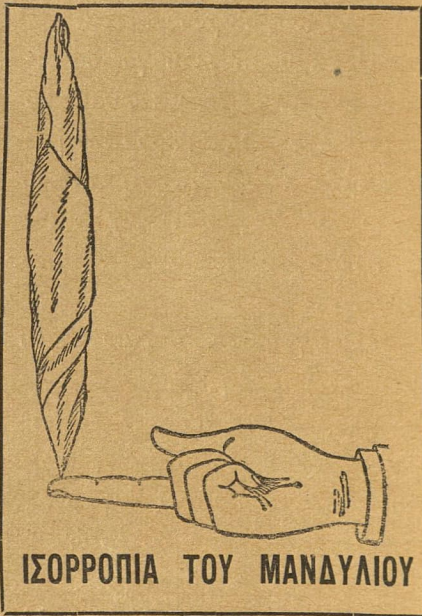
καὶ τοῦ δείκτου ἐνῶ μὲ τρόπον ἐμπήγετε αὐτὸ (τὸ μανδύλιον) εἰς τὸ ἄγκιστρον καὶ ἐξάγετε κρυφίως τὸ σῦρμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ τυλίγετε.

Αἱ κινήσεις τῆς περιτυλίξεως τοῦ μανδύλιου πρέπει νὰ γίνονιν μὲ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ὀρατὸν τὸ σῦρμα.

Διὰ νὰ ποικίλετε τὸ πείραμα δύνασθε νὰ τοποθετήσητε τὸ οὕτω παρασκευασθὲν μανδύλιον ἐπὶ τῆς ρινός σας.

Μὴ λησμονεῖτε νὰ κάμετε μερικὰς ἀτυχεῖς προσπάθειάς προτοῦ κάμετε τὸ μανδύλιον νὰ ἰσορροπήσῃ.

Διὰ νὰ προξενήσητε μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν κάμετε μερικὰς χειρονομίας ἐξ ἀποστάσεως διὰ νὰ νομισθῇ ὅτι μαγνητίζετε τὸ μανδύλιον.

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΛΙΟΥ

XXI

Μία κεφαλὴ ἐπάνω εἰς μίαν πυγμὴν.

Καὶ αὐτὸ τὸ φαινόμενον προκαλεῖ ἰλαρότητα. Τὰ μόνα χρειώδη εἶνε ἐν μανδύλιον καὶ ὀλίγη μελάνη

ΚΕΦΑΛΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΥΓΜΗΣ

μὲ τὴν ὁποίαν δέον νὰ βαφῆ τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τῆς παλάμης ὡς ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι.

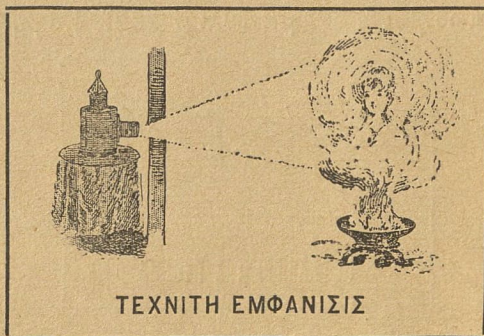
XXII

Αἱ ἐμφανίσεις.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ὅπου κάθηνται οἱ θεαταὶ τοποθετοῦν ἓνα πύραυρον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται καλῶς ἀναμμένα κάρβουνα. Ὅπισθεν τῆς θύρας τοῦ παραπλεύρως δωματίου εἶνε τοποθετημένον εἰς ἀνάλογον ὕψος μικρὸν κινηματογραφικὸν μηχάνημα (ὡς αὐτὰ ποῦ χρησιμεύουν διὰ παιγνίδια τῶν μικρῶν). Εἰς τὴν θύραν κάμομεν μικρὸν ἄνοιγμα τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ

κλείωμεν κατὰ βούλησιν. Ἡ εἰκὼν ἐπεξηγεῖ καλῶς τὴν ὄλην λειτουργίαν.

Κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκτελέσεως τὰ φῶτα σβύ-
νονται καὶ ρίπτετε ἀρκετὴν ποσότητα λιβανίου εἰς τὴν
πυράν. Τότε θὰ παραχθῇ πυκνὸς καπνός. Τὴν στιγμήν

ἐκείνην ὁ ἐν τῷ παραπλεύρως δωματίῳ σύντροφός σας
σύρει τὸ μικρὸν ἀνοιγμα καὶ φαίνεται πρὸς μεγάλην
ἐκπληξιν τῶν θεατῶν ἐντὸς τοῦ καπνοῦ μία εἰκὼν.

ΣΗΜ. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἔκαμεν ὁ κόμης Κα-
λιόστρος ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζετο ὅτι αἱ ἐμφανίσεις αὐταὶ
ἦσαν ψυχὰι τεθνεώτων κλπ.

Ἡ ἐπεξηγήσεις ὀφείλεται εἰς τὸν πολὺν Robert Hou-
din ὅστις ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν του εἰς τὸ νὰ ἀποκαλύ-
πτῃ τὰ διάφορα τεχνάσματα τῶν διαφόρων μάγων.

XXIII

Ἡὼς ἀφοῦ κόψετε εἰς ὀκτῶ ἓν τεμάχιον κλω-
στῆς θὰ τὸ ἐπαναφέρετε εἰς τὴν προτέραν
τοῦ κατὰστασιν.

Λαμβάνετε δύο τεμάχια κλωστῆς τοῦ αὐτοῦ μή-
κους. Ἐξ αὐτῶν τυλίγετε τὸ ἓν καὶ τὸ κρατεῖτε μετα-
ξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου τῆς χειρὸς ἐνῶ εὐρί-
σκεσθε ἀκόμη ἔξω τοῦ δωματίου.

Εἰσερχόμενος κρατεῖτε τὸ ἕτερον τεμάχιον τῆς
κλωστῆς φανερὰ καὶ παρακαλεῖτε ἓνα τῆς συναναστρο-
φῆς νὰ κόψῃ αὐτὴν εἰς ὀκτῶ τεμάχια.

Διὰ νὰ ἀποδείξητε ὅτι πράγματι ἐκόπη καίετε τὰς
ἄκρας τῶν ὀκτῶ τεμαχίων εἰς τὴν φλόγα κηρίου.

Τυλίγετε κατόπιν τὰ τεμάχια αὐτὰ ἐνῶ συγχρό-
νως ὀμιλεῖτε εἰς τοὺς θεατάς. Ἐνῶ ὅμως τὰ τυλίγετε
ἀφίνετε νὰ πίπτουν κάτω τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ
ξετυλίγετε τὴν κλωστὴν τὴν ὁποῖαν ἐκρύπτατε προη-
γουμένως καὶ τὴν ὁποῖαν παρουσιάζετε μὲ τὴν βεβαίω-
σιν ὅτι ἠγνώθησαν τὰ ὀκτῶ τεμάχια.

XXIV

Πῶς νὰ παράγετε περιστερὰς ἀπὸ μίαν
ὀμελέτταν.

Τὸ παίγνιον αὐτὸ παράγει πάντοτε μεγάλην ἐντύπωσιν ὅταν γίνεται εἴτε ἀπὸ σκηνηῆς εἴτε εἰς συναναστροφὴν. Ἴδου πῶς ἐκτελεῖται :

Ὁ ταχυδακτυλοργὸς παράγει μυστηριωδῶς (εἴτε ἀπὸ σάκκιον τινα εἴτε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βοηθοῦ του) τρία αὐγὰ ἅτινα δίδει εἰς τοὺς θεατὰς πρὸς ἐξέτασιν. Κατόπιν ὁ βοηθὸς του δανείζεται ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν τρία γυναικεῖα δακτυλίδια τὰ ὁποῖα περνᾷ εἰς μίαν βάρβδον καὶ τὰ ἀκουμβᾷ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Κατόπιν φέρει ἓν τηγάνιον ὀμελέττας τὸ ὁποῖον τοποθετεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης μὲ τὸ σκέπασμα παραπλευρῶς αὐτοῦ.

Ὁ ταχυδακτυλοργὸς σπάζει τὰ αὐγὰ τὰ ρίπτει ἐντὸς τοῦ τηγανίου μαζὺ μὲ τοὺς φλοιοὺς, χύνει ὀλίγον οἶνόπνευμα εἰς τὸ τηγάνιον καὶ τὰ ἀνάπτει. Ἐνῶ αἱ φλόγες λάμπουν ἐντὸς τοῦ τηγανίου ρίπτει καὶ τὰ δακτυλίδια, παρουσιάζων αὐτὰ ὅλα διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ θεαταὶ ὅτι πράγματι ἔγινεν αὐτό. Ἐπιστρέφων εἰς τὴν τραπέζαν θέτει τὸ σκέπασμα ἐπὶ τοῦ τηγανίου καὶ πυροβολεῖ μὲ μικρὸν πυροβόλον. Αὐτοστιγμῇ ἀφαιρεῖ πάλιν τὸ σκέπασμα. Κάθε ἕχνος τῆς ὀμελέττας καὶ τῶν φλοιῶν ἔχει ἐξαφανισθῆ καὶ εἰς τὴν θέσιν των ὑπάρχουν τρεῖς ζωντανὰι περιστερὰι, ἐκάστη τῶν ὁποι-

ων φέρει εἰς τὸν λαιμὸν ἐρυθρὰν ταινίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε δεμένον καὶ ἓνα δακτυλίδι.

Ἡ ἐξηγήσις αὐτοῦ τοῦ παιγνίου εἶνε ἡ ἐξῆς : Ἐνθυμηθῶμεν ὅτι τὰ δακτυλίδια εἶχον συλλεγῆ ἀπὸ τὸν βοηθὸν ὅστις τὰ ἐπέρασεν εἰς τὴν βάρβδον τοῦ ταχυδακτυλοργοῦ. Ἡ διάταξις ἃς εἴπωμεν, αὕτη ἔχει μόνον δυσχεραίνει ἀλλὰ καὶ εὐκολύνει τὴν ἀνταλλαγὴν. Ὁ βοηθὸς κάμει τὴν συλλογὴν του ἐνῶ κρατεῖ εἰς τὴν μίαν χεῖρα τρία ἄλλα δακτυλίδια ψευδῆ. Ὅταν ἐπιστρέφῃ, λαμβάνει τὴν βάρβδον ἀπὸ τὴν μίαν χεῖρα διὰ νὰ τὴν ἀκουμβήσῃ δῆθεν εἰς τὴν τραπέζαν, ἐνῶ πράγματι κρατεῖ τὰ πραγματικὰ δακτυλίδια καὶ περνᾷ τὰ ψευδῆ εἰς τὴν βάρβδον. Ἀφοῦ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἀνταλλαγὴν φέρει τὰ πραγματικὰ δακτυλίδια μαζὺ του διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὴν ἐκκόλαψιν τῶν ὠῶν!

Ἄς ἐξηγήσωμεν τώρα τὸ τηγάνιον τῆς ὀμελέττας. Τοῦτο εἶνε κατεσκευασμένον ἀπὸ χαλκὸν ἢ τενεκέν, ἔχει διάμετρον περίπου δέκα Ἴντσῶν καὶ βάθος δύο καὶ ἡμισείας. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει ἕτερον τηγάνιον τὸ ὁποῖον ἔχει βάθος μόνον μιᾶς καὶ ἡμισείας Ἴντσῶν καὶ ἐφαρμόζει καλὰ ἐντὸς τοῦ πρώτου. Τὸ σκέπασμα ἔχει ἐπίσης βάθος μιᾶς καὶ ἡμισείας Ἴντσῶν καὶ κατασκευάζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ὅταν τεθῆ εἰς τὴν θέσιν του νὰ προσκολλᾶται ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐσωτερικὸν τηγάνιον.

Κατὰ τὴν ἀνύψωσιν τὸ σκέπασμα παρασύρει τὸ ἐσωτερικὸν τηγάνιον τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν διαστάσεών του δὲν φαίνεται.

Ὁ βοηθὸς ὡς εἰσέληθῃ εἰς τὴν σκηνην, περνᾷ τὰ

δακτυλίδια εἰς ταινίας αἵτινες δέονται εἰς τρεῖς περιστεράς. Κατόπιν τοποθετῆ τὰς περιστεράς εἰς τὸ τηγάνιον καὶ σκεπάζει αὐτὰς μὲ τὸ δεύτερον ἐσωτερικὸν τηγάνιον τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ πρῶτον. Μὲ τὴν διάταξιν αὐτὴν εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηηνὴν κρατῶν τὸ τηγάνιον καὶ τὸ σκέπασμα.

Ὁ ταχυδακτυλουργὸς τότε κάμει τὴν ὁμελέτταν εἰς τὴν ὁποίαν ρίπτει τὰ δακτυλίδια. Ὅταν δεικνύει τὸ τηγάνιον καὶ τὴν ὁμελέτταν μὲ τὰ δακτυλίδια φροντίζει νὰ μὴ τὰ δείξη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν δακτυλιδίων οἵτινες θὰ ἀνεκάλυπτον τὴν ἀνταλλαγὴν, ἀλλ' εἰς ἄλλους θεατάς. Ὁ πιστολισμὸς γίνεται ἵνα προκαλέσῃ ἐντύπωσιν διότι ὅταν σκεπασθῆ τὸ τηγάνιον μὲ τὸ κάλυμμα, τὸ παίγνιον ἔχει ἤδη ἐκτελεσθῆ. Ἀφαιρούμενον τὸ κάλυμμα παρασύρῃ τὸ ἔσω τηγάνιον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν ἡ ὁμελέττα καὶ παρουσιάζονται τὰ τρία περιστέρια μὲ τοὺς δακτυλίους.

Χ Χ ♡

Ἡρότωπα—Φαντάσματα.

Θέσατε εἰς ἓν δοχεῖον ἡμίσειαν λίτραν οἴνοπνεύματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ρίπτετε μιὰ φουκιὰ ἀλάτι.

Σβύνετε ὄλα τὰ φῶτα τῆς αἰθούσης καὶ ἀνάπτετε τὸ οὕτω παρασκευασθὲν μίγμα.

Θὰ δῆτε τότε ὄλων τὰ πρόσωπα μεταμορφωμένα καὶ θὰ προξενοῦν τὴν ἐντύπωσιν φαντασμάτων.

ΧΧΔΙ

Ζήτημα ἡλικίας

Ἐνας πατέρας λέγει στὸ παιδί του :

— Εἶχα τέσσαρας φορὰς τὴν ἡλικίαν τὴν ὁποίαν εἶχες ὅταν εἶχα τὴν ἡλικίαν τὴν ὁποίαν ἔχεις. Καὶ ὅταν θὰ ἔχῃς τὴν ἡλικίαν τὴν ὁποίαν ἔχω θὰ ἔχωμεν καὶ οἱ δύο μαζί 119 χρόνια.

Λύσις :

Ὁ υἱὸς εἶχεν ἡλικίαν 7 ἐτῶν καὶ εἶνε τώρα 28, ἐφ' ὅσον ὁ πατήρ εἶχε τετραπλασίαν ἡλικίαν ($4 \times 7 = 28$) ὅταν εἶχε τὴν σημερινὴν ἡλικίαν τοῦ υἱοῦ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ πατήρ εἶνε 49 ἐτῶν, ἔχων δηλ. 21 ἔτη περισσότερα τοῦ υἱοῦ του.

Ὅταν λοιπὸν ὁ υἱὸς θὰ ἔχῃ τὴν σημερινὴν ἡλικίαν τοῦ πατρός του, θὰ εἶνε δηλ. 49 ἐτῶν, ὁ πατήρ θὰ εἶνε 70 (ὑφισταμένης βεβαίως τῆς διαφορᾶς τῶν 21 ἐτῶν).

Οὕτω 49 ἔτη τοῦ υἱοῦ καὶ 70 τοῦ πατρός κάμουν 119.

Τὰ γάντια ἐξαφανίζονται.

Τὸ παίγνιον αὐτὸ γίνεται εὐθὺς ὡς παρουσιασθῆτε εἰς τὴν σκηνήν. Ὄταν εἰσέλθετε καὶ πῆτε τὴν καλησπέρα σας, κάμετε μικρὰν εἰσαγωγὴν διὰ τὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα θὰ παρουσιάσητε ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἀφαιρεῖτε τὰ γάντια σας ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν δεξιάν χεῖρα.

Ἄφου τὸ ἀφαιρέσητε, τὸ κρατεῖτε μεταξὺ τῶν δακτύλων σας διὰ νὰ τὸ ἰδοῦν οἱ θεαταί. Ἐνῶ ὅμως κάμετε μερικὰς κινήσεις μὲ τὰς χεῖρας, καὶ ἐνῶ ὁμιλεῖτε μὲ ἀδιαφορίαν τὸ γάντι ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὴν χεῖρά σας. Ἀρχίζετε κατόπιν νὰ ἀφαιρῆτε τὸ ἕτερον γάντι καὶ προχωρεῖτε πρὸς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς τραπέζης ὅπου εὐρίσκεται ἡ ράβδος σας.

Ἄφου ἀφαιρεθῆ καὶ τὸ γάντι τῆς ἀριστερᾶς σας χεῖρος τὸ συμπύσσετε καὶ τὸ μεταφέρετε ἀπὸ τῆς δεξιᾶς εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὴν ὁποῖαν κλείετε ἀμέσως. Ἡ δεξιὰ χεῖρ λαμβάνει τὴν ράβδον μὲ τὴν ὁποῖαν ἐγγίζει τὴν ἀριστεράν. Ἀνοίγοντες τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς χεῖρος, τὸ γάντι φαίνεται ἐξαφανισθέν.

Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ πρώτου γαντιοῦ ἐπιτυγχάνεται μέσῳ ἐνὸς τεμαχίου ἐλαστικοῦ, τοῦ ὁποῦ ἢ ἄκρα εἶνε δεμένη ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου, καὶ τὸ ὅλον διέρχεται ἀπὸ τὸ μανίκι τοῦ σάκκου. Ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἐλαστικοῦ εἶνε δεμένον μικρὸν ἄγκιστρον τὸ ὁποῖον ἔχετε ἐμπήξῃ εἰς τὴν περιχειρίδα.

Ὄταν ἀφαιρέσητε τὸ γάντι, περνᾶτε εἰς αὐτὸ τὸ ἄγκιστρον. Οὕτω ἐν δεδομένη στιγμή τὸ ἀφίνατε νὰ τραβηχθῆ ἀπὸ τὸ ἐλαστικόν.

Τὸ δεύτερον ὅμως γάντι ἐξαφανίζεται δι' ἄλλου τρόπου. Ὄταν σταθῆτε, ὡς εἴπωμεν, ὅπισθεν τῆς τραπέζης, τυλίγετε τὸ γάντι μὲ τὰς χεῖρας σας καὶ τὸ κλείετε μεταξὺ τῶν δακτύλων σας. Προσποιεῖσθε ὅτι τὸ μεταφέρετε εἰς τὴν ἀριστεράν σας χεῖρα ἐνῶ πράγματι τὸ κρατεῖτε εἰς τὴν παλάμην τῆς δεξιᾶς σας. Ὄταν καταβιβάσητε τὴν δεξιάν σας χεῖρα διὰ νὰ λάβετε τὴν ράβδον σας ἀπὸ τὸ τραπέζι, ἀφίνατε τὸ γάντι νὰ πέσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐγγίζετε κατόπιν τὴν ἀριστερὰν χεῖρα μὲ τὴν ράβδον, καὶ ἀνοίγετε τὴν παλάμην τὴν ὁποῖαν δεικνύετε κενήν, τῶν θεατῶν νομιζόντων ὅτι ἀπὸ αὐτὴν ἐξηφανίσθη τὸ γάντι.

Μερικοὶ ταχυδακτυλοῦργοι ἐξαφανίζουν καὶ τὰ δύο γάντια μέσῳ δύο ἐλαστικῶν. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐκτέλεσις προσκρούει εἰς τὸν σπουδαιότερον κανονισμόν τῆς τέχνης δηλ. εἰς τὸ ὅτι : δὲν πρέπει ἐν παίγνιον νὰ ἐκτελῆται δις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων. Οἱ θεαταί ἰδόντες τὴν πρώτην ἐξαφάνισιν ἔχουν τὸν νοῦν των καὶ διόλου ἀπίθανον νὰ σᾶς ἀνακαλύψουν εἰς τὴν δευτέραν ἐπαλάμην.

XXVIII

**Πῶς νὰ κάμετε τὸ νερὸ νὰ παγῶνῃ
ἐπάνω στὴ φωτιά.**

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ μόνον τὸν χειμῶνα.

Θέσατε μίαν χύτραν μὲ λίγο νερὸ ἐπάνω εἰς τρίποδα δίπλα στὴ φωτιά. Βρέξατε κατόπιν τὸν τρίποδα μὲ νερό.

Εἰς τὴν χύτραν τώρα ρίψατε μιὰ φουκιὰ χιόνι εἰς τὸ ὅποιον ἔχετε προσθήσῃ ἄλλῃ φουκιὰ ἀλάτι.

Ἀνακατώνετε μὲ μικρὰν ράβδον ἐπὶ δέκα λεπτά καὶ τὸ νερὸ θὰ μεταβληθῇ εἰς πάγον.

XXIX

Πῶς νὰ ἐπαναφέρετε ἓν παιγνιόχαρτον τὸ ὁποῖον ἐσχίσατε καὶ ἐρίψατε ἔξω τοῦ παραθύρου.

Ἀφοῦ ἀνακατώσητε τὰ χαρτιά. τὰ τοποθετεῖτε ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ λέγετε εἰς ἓν πρόσωπον νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος ἓνα χαρτί, νὰ τὸ σχίσῃ καὶ νὰ τὸ πετάξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Σεῖς τότε πλησιάζετε εἰς τὸ παράθυρον κυτπάτε τὰς χεῖρας σας καὶ διατάσσετε τὸ χαρτί νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔσχισε τὸ χαρτίον καὶ τὸ ἔριψε ἐρευνᾷ τὴν δέσμην ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ εὔρῃ τὸ χαρτίον.

Τὸ ὄλον μυστικὸν τοῦ παιγνίου αὐτοῦ εἶνε ὅτι εἰς τὴν δέσμην ὑπῆρχον δύο ὅμοια χαρτιά. Ἐκ τούτων τὸ ἓν ἐκρατήσατε εἰς τὴν ἄκραν τῆς δεσμίδος ὅταν τὰ ἀνακατώνετε ἐνῷ ἐκεῖνος ἐλάμβανε τὸ ἕτερον.

XXX

**Πῶς νὰ ἀφαιρέσητε δεκάραν
ἀπὸ μίαν κάλτσαν.**

Ζητεῖτε νὰ σᾶς δώσουν μίαν δεκάραν καὶ μίαν καινουργῆ κάλτσαν.

Ἀφοῦ τὰ λάβετε προτείνετε νὰ κρύψετε τὴν δεκάραν ἐντὸς τῆς κάλτσας εἰς τὴν ἄκραν αὐτῆς, νὰ τὴν δέσητε διὰ ταινίας ἐνῷ ἓνας ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν θὰ κρατῇ τὸ στόμιον τῆς κάλτσας, καὶ νὰ τὴν ἐξαφανίσῃτε χωρὶς νὰ κάμετε καμμίαν ὀπήν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχετε τοῦτο ἐνεργεῖτε ὡς ἀκολούθως : Ἐτοιμάζετε ἐκ τῶν προτέρων σιδηροῦν σύρμα χονδρὸν καὶ στερεὸν εἰς τὸ ὅποιον δίδετε στρογγυλὸν σχῆμα ἔχον ἰὰς διαστάσεις τῆς δεκάρας. Τὰ ἄκρα τοῦ σύρμα-

τος οὗτου πρέπει νὰ εἶνε μυτερὰ διὰ νὰ μπορέσουν νὰ τρυπήσουν τὴν κάλτσαν.

Ἐφοῦ οὕτω δώσητε τὸ σχῆμα δακτυλίου εἰς τὸ σῦρμα αὐτό, τὸ κρατεῖτε κρυμμένον εἰς τὸ ἀριστερὸν χεῖρι·

Ζητεῖτε κατόπιν τὴν κάλτσαν καὶ τὴν ἐπιδεικνύετε εἰς τοὺς παρευρισκομένους διὰ νὰ πεισθοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία προετοιμασία ἐπ' αὐτῆς· ζητεῖτε ἐπίσης μίαν δεκάραν τὴν ὁποῖαν δέον νὰ κρατήσητε εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.

Προσποιεῖσθε ἤδη ὅτι τοποθετεῖτε τὴν δεκάραν ἐντὸς τῆς κάλτσας, εἰς πρᾶγματι ἀφίνετε τὸν δακτύλιον ἐντὸς αὐτῆς.

Δεικνύετε ἤδη τὴν κάλτσαν πιέζοντες τὸ ἐξόγκωμα τῆς δῆθεν δεκάρας.

Καλέσατε τότε ἓνα τῆς συναναστροφῆς νὰ δέσῃ μίαν ταινίαν εἰς τὴν κάλτσαν διὰ νὰ κρατηθῇ ἡ δεκάρα καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ στόμιον τῆς κάλτσας.

Λαμβάνετε τώρα ἓν μανδύλιον, σκεπάζετε τὴν κάλτσαν καὶ ἐξάγετε εὐκόλως τὸ σῦρμα διατρυπῶντες αὐτήν. Κρύπτετε εἰς τὴν παλάμην τὸ σῦρμα καὶ τυλίγετε τὴν δεκάραν εἰς τὸ μανδύλιον μὲ τρόπον.

Ὅταν ξετυλίξουν τὴν ἄκραν αὐτοῦ θὰ βροῦν τὴν δεκάραν.

XXXI

Ἡ διανομὴ τῶν ἀγελάδων

Μετὰ τὸ φαγητὸν ὑποβάλλετε στοὺς συνδαιτημόνας νὰ λύσουν τὸ ἐξῆς πρόβλημα :

Ἀποθνήσκων ἓνας χωρικός ἀφῆκε κληρονομίαν στὰ παιδιὰ του 19 ἀγελάδας. Ἐξ αὐτῶν ἀφίνει τὰς ἡμισείας εἰς τὸν μεγαλιέτερον, τὸ τέταρτον αὐτῶν εἰς τὸν δευτέρου καὶ τὸ πέμπτον εἰς τὸν τελευταῖον. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ διανομὴ, ἀφοῦ συμπέπτει τοιοῦτος ἀριθμὸς ;

Τὰ τέκνα του, ὅπως καὶ οἱ συνδαιτημόνες, ἀδυνατοῦν νὰ δώσουν μίαν λύσιν. Ἐπεμβαίνει ὅμως ἓνας γείτων ὅστις τοὺς προσφέρει μίαν ἀγελάδα ἀκόμη. Οὕτω γίνονται αἱ ἀγελάδες εἴκοσι καὶ ἡ διανομὴ γίνεται ὡς ἐξῆς :

Ὁ πρῶτος λαμβάνει τὸ ἡμισυ αὐτῶν ἦτοι 10.

Ὁ δευτέρου λαμβάνει τὸ τέταρτον ἦτοι 5 καὶ ὁ τελευταῖος λαμβάνει τὸ πέμπτον ἦτοι 4. Ἀλλὰ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν δὲν ἀποτελεῖ εἰμὴ 19 καὶ ὁ γείτων ἀναγκάζεται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὴν ἀγελάδα του, διότι ὄχι μόνον δὲν χρησιμεύει, ἀλλὰ καὶ θὰ προεκάλεῖ νέον ζήτημα διανομῆς.

19 12 4

12 4

XXXII

Τὸ ἀόρατον κηρίον

Προτείνετε τὸ ἐξῆς καὶ στοιχηματίσατε ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχετε :

Λέγετε : Θὰ θέσω ἐν ἀνημμένον κηρίον εἰς ὄρατον μέρος κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἐνῶ ὄλοι θὰ τὸ βλέπουν θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸ δῆ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον θὰ θελήσω.

Θὰ παρουσιασθῆ βεβαίως κάποιος ὁ ὁποῖος θὰ δεχθῆ τὸ στοιχίημα διὰ νὰ δοκιμάσῃ.

Σεῖς τότε δὲν ἔχετε νὰ κάμετε ἄλλο ἢ νὰ τοποθετήσητε τὸ κηρίον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ στοιχηματίσαντος.

XXXIII

Τὸ πεντηκοντάλεπτον

Θέσατε ἐπὶ τοῦ δακτύλου σας ἐν μικρὸν τεμάχιον κηροῦ. Λέγετε τότε εἰς ἓνα τῆς συναναστροφῆς ὅτι δύνασθε πιέζοντες ἐν πεντηκοντάλεπτον ἐπὶ τοῦ μετώπου του, νὰ τὸ κάμετε νὰ κολλήσῃ καὶ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ τὸ ἀφαιρέσῃ ἐπὶ πέντε λεπτὰ χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς δακτύλους του. Τοῦ λέγετε ἐπὶ

πλέον ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιήσητε πρὸς τοῦτο κολυτικὴν τινὰ ὕλην.

Ἄφοῦ οὕτω συμφωνήσητε καὶ δεχθῆ πιέζετε τὸ πεντηκοντάλεπτον ἐπὶ τοῦ μετώπου του, μὲ τὸν δάκτυλόν σας ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τὸ κερί. Τοιοῦτοτρόπως τὸ νόμισμα θὰ κολλήσῃ εἰς τὸν δάκτυλόν σας ἐνῶ ἐκεῖνος λόγῳ τῆς πιέσεως θὰ νομίζῃ ὅτι εὗρίσκεται κολλημένον ἐπὶ τοῦ μετώπου του.

Ἄφοῦ προσπαθήσῃ ἐπὶ πέντε λεπτὰ σεῖς μὲ τρόπον ἀφίνετε νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν δάκτυλόν σας τὸ πεντηκοντάλεπτον ἐνῶ ἐκεῖνος θὰ νομίσῃ ὅτι ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὸ μέτωπόν του.

Ἐπαναλαμβάνετε ἤδη διὰ δευτέραν φοράν. Μετὰ παρελευσιν πέντε λεπτῶν, ἀφοῦ καταβάλλῃ τόσας προσπαθείας αἱ ὁποῖαι θὰ προκαλοῦν τὸν γέλωτα τῶν παρευρισκομένων, τοῦ παρουσιάζετε τὸ νόμισμα τὸ ὁποῖον κρατεῖτε ἐντὸς τῆς χειρὸς σας. Ἡ ἐκπληξίς του καὶ τὸ μάταιον τῶν προσπαθειῶν του, θὰ φαιδρύνουν πολὺ τοὺς συνδαιτημόνας.

XXXIV

Ἡ διαφεύγουσα δραχμὴ

Διὰ νὰ ἐκτελέσητε τὸ παίγνιον αὐτὸ βράπτετε εἰς τὴν ἄκραν ἐνὸς μανδυλίου μίαν δραχμὴν.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παιγνίου βγάξετε τὸ μανδύλιον ἀπὸ τὸ θυλάκιόν σας καὶ ζητεῖ-

τε νὰ σᾶς δανείσουν μίαν δραχμὴν. Ἐδιπλώνετε τὸ μανδύλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ προσποιεῖσθε ὅτι τυλίγετε ἐντὸς τὴν δραχμὴν ποῦ σᾶς ἔδωσαν ἐνῶ πράγματι τὴν κρατεῖτε κρυφίως εἰς τὴν παλάμην σας, καὶ διπλώνετε τὴν ἄλλην τὴν ὁποῖαν ἔχετε βραμμένην.

Διὰ νὰ πείσητε τὸ πρόσωπον ποῦ σᾶς τὴν ἔδωσε δώσατέ του νὰ κρατήσῃ τὸ μανδύλιον ὅπως εἶνε τυλιγμένον διὰ νὰ αἰσθανθῇ αὐτὴν.

Τοποθετεῖτε κατόπιν τὸ μανδύλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τοῦ λέγετε νὰ ἀκουμβήσῃ, ἐπ' αὐτοῦ τὴν χεῖρά του. Ἀκουμβᾶτε καὶ σεῖς τὴν ἰδικὴν σας ἐνῶ τὴν ἄλλην φέρετε κάτω τῆς τραπέζης.

Φωνάζετε τότε δυνατὰ : « Ἐμπρὸς φεύγα » καὶ ἀφίεντε νὰ πέσῃ κάτω ἡ δραχμὴ τὴν ὁποῖαν ἐκρατοῦσατε.

Ταῦτοχρόνως σηκώνετε τὸ μανδύλιον, τὸ τινάσσετε καὶ ὅλοι θα ἐκπλαγοῦν διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς δραχμῆς.

XXXV

Παιγνέδια διὰ συναναστροφῆς

Ἡ τουαλέττα τῆς κυρίας μου. Οἱ παρευρισκόμενοι δέον νὰ σχηματίσουν κύκλον ἐνῶ κάθηνται.

Ἐκαστον ἄτομον παριστάνει ἐν ἀντικείμενον τουαλέττας ὡς λ. χ. τὴν βροῦτσαν, τὸ σαποῦνι, τὸ κιβώτιον τῶν κοσμημάτων, ἓνα φόρεμα κλπ.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου εὐρίσκεται ἡ ὑπηρέτρια τῆς κυρίας ἢ ὁποῖα ζητεῖ τὰ ἀντικείμενα τῆς κυρίας τῆς. Ὁ παριστάνων τὸ ἀντικείμενον τῆς κυρίας πρέ-

πει ἅμα ἀκούσῃ τὸ ὄνομά του ἀμέσως νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ πλησιάσῃ τὴν ὑπηρέτριαν ἐγκαίρως· ἐὰν καθυστερήσῃ τιμωρεῖται.

Τέλος ἡ ὑπηρέτρια ζητεῖ ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς κυρίας τῆς. Ὅλοι πρέπει ἀμέσως νὰ σηκωθοῦν νὰ ἀμουν τρεῖς γύρους καὶ νὰ καθίσουν εἰς ἄλλην θέσιν (ἀπαγορεύεται νὰ καθίσουν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν).

Ἡ ὑπηρέτρια πρέπει αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς ἄλλους, νὰ δώσῃ τὴν ἐντολὴν νὰ καθίσουν τὴν στιγμὴν τὴν ὁποῖαν κρίνει κατάλληλον καὶ νὰ βρῇ κάθισμα ἢ ἰδία νὰ καθίσῃ.

Ἐκεῖνος ποῦ δὲν θὰ βρῇ κάθισμα τιμωρεῖται.

Σχοινὶ καὶ κτυπήματα.— Λαμβάνετε ἓνα σπάγον μήκους 6-7 μέτρων περίπου (τὸ μήκος δύναται νὰ ποικίλῃ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων). Ὅλοι ὅσοι θὰ λάβουν μέρος σχηματίζουν κύκλον καὶ κρατοῦν τὸν σπάγον.

Εἰς ἐξ αὐτῶν στέκεται εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου καὶ προσπαθεῖ νὰ κτυπήσῃ ταῦτοχρόνως τὰς δύο χεῖρας ἐνδὸς οἰουδήποτε προσώπου τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὸν σπάγον.

Ὁ τελευταῖος πρέπει ἀμέσως νὰ ἀποσύρῃ τὰς χεῖρας του διὰ νὰ μὴ κτυπηθοῦν. Ἐὰν ὁμοῦ συμβῇ αὐτό, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου κτυποῦνται αἱ χεῖρες εἰσέρχεται ἐν τῷ κύκλῳ καὶ λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ τιμωρημένου προσπαθῶν νὰ κτυπήσῃ τὰς χεῖρας ἄλλου.

Γῆ, θάλασσα καὶ ἀήρ.— Εἰς ἐκ τῶν παικτῶν λαμβάνει ἐν μανδύλιον, τὸ τυλίσσει, τὸ ρίπτει εἰς ἓνα ἄλλο ἄτομον καὶ φωνάζει μίαν ἐκ τῶν λέξεων : γῆ,

θάλασσα, ἀήρ. Ταυτοχρόνως μετρεῖται ταχέως: ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε κλπ. μέχρι τοῦ δέκα.

Εἰς αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποῦ ἐρρίφθη τὸ μανδύλιον πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἐν ζῶον ἢ πτηνὸν ἢ ἰχθύν, ἀναλόγως τῆς λέξεως τὴν ὁποίαν ἐφώνησεν ὁ ῥίψας. Ἐὰν δὲν προφθάσῃ νὰ βρῇ ἐν ὀνοματιμωρεῖται.

Παράδειγμα. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ ἔριψεν ἐφώνησε: θάλασσα. Ἐκεῖνος ὁ καθ' οὗ ἐρίφθη πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἓνα ἰχθύν ἢ ἄλλο θαλάσσιον ζῶον λ. χ. τὸν καρχαρίαν.

Ἐὰν εἶπε τὴν λέξιν γῆ δέον νὰ ὀνομάσῃ ἐν ζῶον ὡς λ. χ. τὴν τίγριν, τὸν σκύλον ἢ ἄλλο τι ζῶον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Πείραμα Πνευματισμοῦ.— Θέσατε ὄλους τοὺς παρευρισκομένους εἰς τὴν σειρὰν καὶ διατάξατέ τους νὰ χαμηλώσουν τὸ σῶμα των καὶ νὰ ἐκτείνουν πρὸς τὰ ἔμπρὸς τὸν βραχίονά των.

Εἰς τὴν στάσιν αὐτὴν δυσκόλως δύνανται νὰ κρατήσουν ἰσορροπίαν καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ βάσις τοῦ παιγνίου.

Λέγετε τότε νὰ ἐντείνουν τὴν διάνοιάν των διὰ νὰ ἴδουν μίαν ἐμφάνισιν. Ἐπιβάλετε σιγὴν καὶ ἀκίνησιαν.

Ἀφοῦ μείνουν οὕτω σεῖς πηγαίνετε εἰς τὴν ἄκραν τῆς σειρᾶς καὶ προσποιεῖσθε ὅτι λαμβάνετε τὴν αὐτὴν στάσιν μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἀποτόμως τότε σπρώχνετε τὸν διπλανόν σας καὶ θὰ δῆτε ὄλους νὰ πέσουν κάτω ὁ ἓνας ἐπάνω στὸν ἄλλον

Ἡ ἰλαρότης δὲν περιγράφεται. **Προσοχή.** Προσέξατε ἐκεῖ ποῦ θὰ τοποθετήσητε τὰ θύματα νὰ μὴ ὑπά-

ρχουν ἐπιπλα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύναντο νὰ κτυπήσουν οἱ πίπτοντες.

Σκιαὶ καὶ πρόσωπα. Ἀπλώνεται ἐπὶ τοῦ τοῖχου καλῶς ἐν σινδόνιον, εἰς δὲ τῶν τῆς συναναστροφῆς, διὰ κλήρου λαμβανόμενος ἐν ἀρχῇ, κάθηται ἐπὶ χαμηλοῦ καθίσματος ἐστραμμένος πρὸς τὸ σινδόνιον, χωρὶς ὅμως νὰ πίπτῃ ἐπ' αὐτοῦ ἢ σκιά του.

Ὅπισθεν αὐτοῦ τοῦ προσώπου τοποθετεῖται ἀναμμένη λυχνία καὶ σβύνονται τὰ ἄλλα φῶτα τοῦ δωματίου.

Τότε μεταξὺ τῆς λάμπας καὶ τοῦ καθημένου προσώπου διαβαίνουν βραδέως πάντες οἱ τῆς συναναστροφῆς. Ἐνῶ αὐτοὶ διαβαίνουν ἡ σκιά των πίπτει ἐπὶ τοῦ σινδονίου, ἐνῶ ὁ καθημένος ὑποχρεοῦται, χωρὶς νὰ στρέψῃ διόλου, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ διερχομένου ἀπὸ τὴν σκιάν του.

Ἐκαστος τῶν διαβαινόντων φροντίζει νὰ ἀλλοιωθῇ ὅσον δύναται τὸ σῶμα καὶ τὸ βᾶδισμά του διὰ νὰ καταστῇ δύσκολος ἢ ἀναγνώρισίς του. Ἡ τοιαύτη προσπάθεια καθιστᾷ τὸ παίγνιον ἀστείωτατον.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ καθημένου καὶ τὸ παίγνιδιον ἐπαναλαμβάνεται.

Αἱ ἐξομολογήσεις. — Εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ἰσάριθμοι οἱ μετέχοντες κύριοι καὶ κυριαί, ἐπὶ πλεόν δὲ εἰς κύριος ἢ μία κυρία, χρησιμεύοντες ὡς ἐξομολογηταί.

Ὁ κατέχων τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἀξίωμα διανέμει εἰς ἕκαστον τῶν ἁμαρτωλῶν τεμάχιον χάρτου ἀγράφου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀφείλουσι νὰ γράψωσι τρία τῶν βαρυτέρων ἁμαρτημάτων, τῶν ὁποίων ἕκαστος φρονεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐνοχον. Ὁ ἐξομολογητὴς πρὸ τούτου τοῖς ἀπειθύνει παραίνεσιν, ἵνα ἐκτελέσωσι μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εἰλικρινείας τὸ καθήκον τοῦτο τῆς συνειδήσεως, τὴν παραίνεσιν δὲ ταύτην ἀποδέχονται μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου σεβασμοῦ οἱ ἁμαρτωλοί. Κατόπιν τούτου, ἐπὶ τοῦ δοθέντος τεμαχίου χάρτου γράφουσι πρῶτον τὸ ὄνομά των, ὑποκάτω δὲ ἕκαστος τὴν ἐξομολόγησιν τῶν τριῶν ἁμαρτιῶν του καὶ ἀποδίδει τὸ χαρτί εἰς τὸν ἐξομολογητήν. Οὗτος θέτει χωριστὰ τὰ τῶν κυριῶν ἀπὸ τὰ τῶν κυριῶν, καὶ ἀναμειγνύει ἕκαστον τεμῆμα τῶν δελτίων χωριστὰ πάλιν, μεθ' ὃ λαμβάνων τὰ πρῶτα τυχόντα ἐξ ἑκάστου μέρους, ἀπαγγέλλει μεγάλην τῆ φωνῆ τὰ ὀνόματα τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας ἅτινα φέρουσι τὰ δελτία, καὶ ἀναγινώσκει εἰς ἐπήκοον πάντων τὰ ἁμαρτήματα ἑκατέρου. Καὶ ἂν μὲν τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα ὁ ἐξομολογητὴς θεωρήσῃ ἐλαφρὰ καὶ πως ἀνάλογα, συγχωρεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ τοὺς στέλλει νὰ καθίσουν κοντὰ ὁ εἰς μὲ τὸν ἄλλον. Ἄλλ' ἂν, θεωρήσῃ ὅτι τὰ ἁμαρτήματα εἶνε βαρεῖα καὶ διαφόρου φύσεως, τότε τοὺς εἰδοποιεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐτοιμασθοῦν ἵνα ὑποστοῦν τὴν τιμωρίαν τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ ἢ

δλομέλεια, καὶ τοὺς στέλλει νὰ σταθοῦν εἰς δύο γωνίας ἀντιθέτους τῆς αἰθούσης, καὶ νὰ περιμένουν ἵνα τελειώσῃ ἢ ἐξέλεγεξις καὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων.

Ταύτης γενομένης, οἱ συγχωρηθέντες ἁμαρτωλοὶ καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ὁ ἐξομολογητὴς ἐρίζουσι τὰς ἐπιβλητέας τιμωρίας αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐνόχους, καὶ τότε οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὰς θέσεις των εἰς τὸν κύκλον τῆς συντροφιάς. Ἴδου ἓν παράδειγμα ἐξομολογήσεως :

Ἡ κυρία

Ὁμολογῶ τὸ ἁμαρτημά μου ὅτι εἶμαι πολὺ κοκκέτα' ὅτι κακολογῶ τὰς ἀντιζήλους μου καὶ ὅτι μοῦ ἀρέσει πολὺ ὁ χορὸς.

Ὁ κύριος

Ἐξομολογοῦμαι ὅτι μ' ἀρέσει περισσότερο τὸ καλὸν φαγὶ ἀπὸ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου, ὅτι εἶμαι ὑπναρᾶς καὶ τεμπέλης καὶ ὅτι ἔχω ἰδιαιτέραν ἀδυναμίαν νὰ μὴ πληρῶνω ποτὲ τὰ χρέη μου.

Ὁ ἐξομολογητής.

Καὶ οἱ δύο σας εἰσθε πολὺ ἐνοχοί· αἱ ἁμαρτίαι σας εἶνε μεγάλαι καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρηθοῦν. Πηγαίνετε νὰ σταθῆτε εἰς τὰς δύο γωνίας καὶ νὰ περιμένετε ἐκεῖ τὴν τιμωρίαν. τὴν ὁποίαν σας ἐπιβάλλῃ ἢ σεβαστὴ αὕτη δμήγυρις.

Ἑρωτήσεις καὶ ἐρωτήσεις. — Οἱ παίζοντες κάθονται περὶ μεγάλην τράπεζαν.

Εἰς ἐξαυτῶν, ὁ πρῶτος λαμβάνει φύλλον χάρτου ἀγράφου, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φύλλου γράφει μίαν ἐρώτησιν, οἷανδήποτε αὐτὸς θέλει. Μετὰ τοῦτο τσακίζει τὸ μέρος τοῦ χάρτου ὅπου ἡ ἐρώτησις του, διὰ νὰ μὴ φαίνεται, καὶ δίδει εἰς τὸν παρακαθήμενόν του τὸ φύλλον, ὁ ὁποῖος γράφει τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ προηγουμένου, ἐννοεῖται χωρὶς νὰ ἴδῃ αὐτήν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν ἀπαντῶν ὅ,τι τοῦ καπνίσου. Τσακίζει πάλιν τὸ φύλλον, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται ἡ ἀπάντησις του, καὶ τὸ δίδει εἰς τὸν ἢ τὴν γείτονά του νὰ γράψῃ μίαν ἐρώτησιν κατωτέρω, αὕτη δὲ ἀφοῦ γράψῃ, τσακίζει πάλιν τὸ φύλλον καὶ μεταβιβάζει εἰς τὸν γείτονα διὰ νὰ γράψῃ τὴν ἀπάντησιν κατὰ φαντασίαν πάλιν, χωρὶς νὰ λάβῃ γινῶσιν τῆς ἐρωτήσεως, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τέλους τὸ φύλλον μεταβιβάζεται ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ὧν ἡ μὲν γράφει τὴν ἐρώτησιν, ἡ δὲ τὴν ἀπάντησιν. Ἀφοῦ τὸ φύλλον κάμει ὄλον τὸν γῦρον τῆς συντροφιάς, τὸ λαμβάνει ὁ πρῶτος, καὶ ξεδιπλώνων ἀπ' ἀρχῆς κατὰ μικρὸν ἀναγινώσκει κατὰ σειρὰν τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις. — Τόσον ἀλλόκοτοι εἶνε αἱ ἀπαντήσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις καὶ παραδόξως ἀσυνάρτητοι, ὥστε προκαλοῦσι ζωνηροὺς τοὺς γέλωτας τῶν παιζόντων.

Ἡ συγγραφὴ τοῦ διηγήματος.— Παραλλαγή τις τοῦ προηγουμένου εἶναι τὸ παιγνίδιον τοῦτο, καθ' ὃ πρόκειται ὅλη ἡ συντροφία νὰ συνεργασθῇ εἰς τὴν συγγραφὴν ἑνὸς διηγήματος.

Λαμβάνεται λοιπὸν πάλιν φύλλον χάρτου, καὶ ἀπὸ κοι-

νοῦ ἀποφασίζεται ὁ τίτλος τοῦ διηγήματος, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συγγραφῇ. Τοῦτου γενομένου, γράφεται ὁ τίτλος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ φύλλου, καὶ ὁ κρατῶν αὐτὸ ἀρχίζει τὴν συγγραφὴν, γράφων δύο ἢ τρεῖς σειρὰς κατὰ φαντασίαν καὶ κατ' ἀρέσκειαν, καὶ πρὸς τούτους τὴν πρώτην λέξιν τῆς ἐπομένης γραμμῆς. Ἐπειτα διπλώνει τὸ χαρτὶ ἄνω τῆς τελευταίας λέξεως, τὴν ὁποῖαν μόνην ἔχει δικαίωμα νὰ ἴδῃ ὁ μετ' αὐτὸν καὶ τὸ μεταβιβάζει εἰς τὸν γείτονά του. Οὗτος λαμβάνων ὡς ἀρχὴν τὴν μόνην ἐκείνην λέξιν, ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τὴν συγγραφὴν τοῦ διηγήματος κατὰ φαντασίαν καὶ κατ' ἀρέσκειαν, προσθέτων πάλιν δύο σειρὰς, καὶ ἐπὶ πλέον τὴν πρώτην λέξιν τῆς ἐπομένης σειρὰς, μεθ' ὃ διπλώνει τὸ χαρτὶ ἄνωθεν τῆς λέξεως ταύτης καὶ τὸ μεταβιβάζει εἰς τὸν γείτονά του, ὅστις ἐξακολουθεῖ καθ' ὅμοιον τρόπον. Δηλαδή λαμβάνει τὴν μόνην ἐκείνην λέξιν ὡς ἀφετηρίαν καὶ προσθέτει πάλιν δύο ἢ τρεῖς σειρὰς εἰς τὴν διήγησιν καὶ τὴν πρώτην λέξιν τῆς ἐπομένης σειρὰς, μεθ' ὃ διπλώνει τὸ χαρτὶ ἄνωθεν τῆς λέξεως καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν παρακαθήμενον, ὅστις θὰ ἐνεργήσῃ ὁμοίως. Τοιοῦτοτρόπως ἀφοῦ τὸ φύλλον τοῦ χάρτου κάμῃ ὄλον τὸν γῦρον καὶ φθάσῃ εἰς τὸν πρῶτον, περατοῦται ἡ συγγραφὴ. Τότε δὲ ὁ πρῶτος ἐκτυλίσσει τὸ χαρτὶ ἄνωθεν ἀναγινώσκει τὰ γραφέντα Ἡ ἀλλόκοτος ἀσυναρτησία τῆς διηγήσεως προξενεῖ μεγάλην ἰλαρότητα εἰς ὅλην τὴν συντροφίαν.

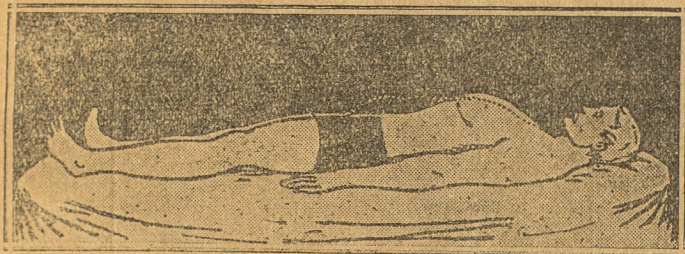
Προσεχέζ εκδόσεις μας

- Πώς νά Κυριαρχήτε
- Ἡ Σολομωνική
- Τὸ Ὑποσυνείδητον.
- Πώς ἀποκτοῦν οἱ Φακίραι τὰς δυνάμεις των.

“ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ,,

Προσωπικὸς Μαγνητισμὸς εἶνε ἡ δύναμις διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος ἐλκύει πρὸς ἑαυτὸν τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ τοιοῦτον δίδει εἰς τοὺς **ΑΝΔΡΑΣ** καὶ τὰς **ΓΥΝΑΙΚΑΣ** τὴν **ΔΥΝΑΜΙΝ**, τὴν **ΕΠΙΡΡΟΗΝ**, τὸν **ΠΛΟΥΤΟΝ**, τὴν **ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ** τὴν **ΓΟΗΤΕΙΑΝ** εἰς τὴν **ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝ** τὴν **ΑΓΑΘΗΝ** **ΦΗΜΗΝ** καὶ τὸν **ΕΡΩΤΑ**.

Διὰ τοῦ βιβλίου «**ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ**» ὁ συγγραφεὺς δίδει εἰς τὸν ἀναγνώστην εἰς ὀλίγα μαθήματα τὸ μυστικὸν αὐτὸ τῆς προσωπικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ γνωρίζει τοὺς **Νόμους** διὰ τῶν ὁποίων θὰ μπορέσῃ νὰ καταστῆ **ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ** ἢ **ΕΝΑΣ ΜΑΓΝΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ**.

Μία τῶν ψυχικῶν ἵνα ἐπιβάλλετε ἐξ ἀποστάσεως τὰς θελήσεις σας.

Τὰ σπουδαιότερα ὅμως μαθήματα εἶνε τὰ τῆς **ΕΝΕΡΓΟΥ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ** ἵνα **ΔΥΝΑΣΘΕ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΕ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΑΣ ΘΕΛΗΣΕΙΣ ΣΑΣ**.

Ἀποκτήσατε τὸ βιβλίον : **“ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ,,**

Καὶ θὰ μείνετε τελείως ἱκανοποιημένοι

Πλεῖσται ἐπεξηγηματικαὶ εἰκόνες.

Ἐμβάσατε σήμερον δρχ. 25 ἵνα τὸ ἀποκτήσητε.

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ANDERSON

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΠΙΣΣΑΝΟΥ

“ΠΩΣ ΝΑ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΕ,,

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΣ

Ὁ τίτλος αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ἀρκεῖ διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τις
τὴν σπουδαιότητά του

Ὡς ἐκ τούτου τυγχάνει ἀπαραίτητον διὰ κάθε ἄνθρωπον
ὅστις θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ

ΤΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΤΑΣ ΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τὸ θαυμάσιον βιβλίον «ΠΩΣ ΝΑ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΕ»

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 30

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ - Π.Τ.Δ.Ε
ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ-ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΣΧΟΛΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ (Δ.Β.Ε. Ξ.Μ.Υ.)
ΑΡΧΕΙΟ - ΕΒΔΟΜΙΑΙΑ ΔΙΔΑΚΤΑΛΕΙΟΥ &
ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (Α.-Β.Α.Κ.Η.)
ΑΡΙΘ. ΕΙΣΑΓ.4080.....
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓ.29/3/2011.....
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘ. ΝΕΥ.793.87 ΝΕΥ.....

3